

Vejen Hjem

- at vandre i fred i en ufredelig verden

ERIK REFNER, SENIOR

Vejen Hjem

- at vandre i fred i en ufredelig verden

Vejen Hjem – at vandre i fred i en ufredelig verden

Erik Refner, senior, Ysnamåla, Sverige, 9.10.2023

© Copyright 2023, Erik Refner, senior

Kan med kildeangivelser kopieres og distribueres.

erikrefner@protonmail.com

Forlag: L. Refner

ISBN 978-87-972111-1-3

09788797211113

Nærværende førsteudgivelse findes kun i pdf-version.

Redaktør og korrektur: Lone Nørgaard, NewSpeak, <https://newspeak.info>

Omslags foto: AI Graphic, Free Stock photos by Vecteezy <https://www.vecteezy.com/free-photos>

1. Oplag som pdf-fil. Offentliggjort 10. september 2023

Alle tekster er skrevet, samlet og redigeret i pdf-form m.m. uden nogen betaling af forfatteren, korrekturlæsere og andre eventuelle bidragsydere.

Citater

Citater i kursiv og med kildeangivelse i [firkant-parentes] er fra ”A Course in Miracles”, 3rd Edition, Combined Volume, Copyrighted 2007 by the Foundation for A Course in Miracles

Se i øvrigt Appendix

Symboler

I forbindelse med ACIM-citater anvendes flg. symboler:

ACIM eller blot Kurset = A Course in Miracles

T: Textbook, den teoretiske del af ACIM

W: Workbook for Students

M: Manual for Teachers

C: Clarification of Terms

S: Song of Prayer

P: Psychotherapy: Purpose, Process, Practice

Desuden anvendes forkortelsen

L: lektions-nummer fra 1 til 365

De anvendte citater er oversat af forfatteren.

Der henvises til Appendix hvor de engelske original-tekster findes.

Dedikation

En stor og hjertelig tak til redaktør Lone Nørgaard for hendes velvilje og ikke mindst hendes mod til at lade mig komme til orde i den alternative web-avis [NewSpeak](#) samt for med tålmodighed og skarpsyn at have redigeret og rettet alle mine tegnsætnings- og stavfejl.

Skulle der være en enkelt læser, som ikke allerede ved det, hører NewSpeak til blandt de absolut mest sobre alternative internetaviser. Brug linket ovenfor og få dig en helbredende antidosis til det officielle Danmarks videreekspedition af amerikanske ”nyheder”.

Også en stor tak til de NewSpeak-læsere, som har henvendt sig til mig og dermed givet mig anledning til at uddybe nogle af mine skrivelser.

Og endelig hjertelig tak til min viv, Alfira, der hver gang LibreOffice gik over min forstand, tålmodigt og metodisk redte trådene ud for mig.

(0) *Hvad du tror du er, er en tro som skal omgøres. Hvad du virkelig er, skal åbenbares for dig. Din tro på at du er din krop behøver korrektion, da det er en fejl. Sandheden om hvad du er, kræver din styrke til at bevidstgøre dig om det som fejlen skjuler. [L91 – 6]*

Tidligere udgivelser

1. "En Dansk introduktion til Et Kursus i Mirakler". En god introduktion til ACIM for alle som ønsker at studere Kurset. Bogen indeholder blandt andet mange definitioner på "velkendte" ord og begreber som i ACIM får en helt ny og entydig betydning. Har du ikke terminologien i orden bliver det meget vanskeligt at tilegne sig Kurset.
2. "Dine regler – din virkelighed". En gennemgang af en af Kursets såkaldte "kaos-love" mere specifikt den kaos-lov som siger, at vi alle har forskellige sandheder og hvad denne form for idioti medfører af uhyrligheder. Morsom og lærerig. Denne bog findes også i en engelsk version:
3. "Your Rules – Your Reality"
4. "En forunderlig fortælling om vejen Hjem". Handler om mit liv før og efter min åbenbaring samt en mere udførlig beskrivelse af hvad denne åbenbaring indeholdt samt betydningen af det oplevede.

Intet af ovenstående kan længere købes. Alt findes imidlertid som pdf-filer. Send mig en mail med angivelse af hvad du ønsker og du får det vedhæftet en mail fra mig. Det er gratis. Du er velkommen til at videregive materialet til andre som du mener vil have glæde af det.

Såfremt du offentliggør uddrag af materialet bedes du være sød, at gøre det med henvisning til titel og forfatter.

Om denne bog

Vejen Hjem - består af en række artikler jeg skrev i perioden februar til maj 2023 for den alternative nyhedsside [NewSpeak](#). Artiklerne gengives her med nogle redaktionelle ændringer og tilføjelser. De blev alle skrevet løbende uden en på forhånd udtænkt ”slagplan”.

Et uventede og ubetingede ”ja” fra Lone Nørgaard på mit spørgsmål om ikke jeg skulle skrive nogle artikler om spiritualitet til NewSpeak, fik mig i gang med at tænke ”hvordan”, ”hvor meget”, ”til hvem” etc.

Det kom jeg dog ikke langt med for jeg havde ingen anelse om hverken til hvem eller hvordan. Jeg valgte derfor bare at skrive hvad der faldt mig ind i stunden og håbe på at det gav mening for læserne.

Undertitlen – ”At vandre i fred i en ufredelig verden” – var arbejdstitlen på et skrift jeg for år tilbage havde påbegyndt med tanke på bogudgivelse. Af forskellige årsager blev denne bog aldrig færdigskrevet.

”At vandre i fred en ufredelig verden” er overskriften på sidste kapitel – kapitel 13. Den er ikke en NewSpeak-artikel.

INDHOLDSFORTEGNELSE

Vejen Hjem – at vandre i fred i en ufredelig verden.....	i
Citater.....	ii
Symboler.....	ii
Dedikation.....	iii
Tidligere udgivelser.....	iv
Om denne bog.....	v
 INDHOLDSFORTEGNELSE.....	 vii
 1. LIDT FORHISTORIE.....	 1
1.1 Fødsel og tidlig barndom.....	1
1.2 Begivenheder og beslutninger.....	2
1.3 Stædighed, en styrke med begrænsninger.....	2
1.4 Min søgen starter.....	3
1.5 Langt tilløb.....	3
 2. OM A COURSE IN MIRACLES.....	 5
2.1 Spiritualitet for voksne.....	5
2.2 Tradition og omfortolkninger.....	7
2.3 Gnosticisme.....	7
2.4 Hår kost for ethvert ego.....	8
 3. VESTENS SAMMENBRUD.....	 11
3.1 Forfaldet og hvad der venter os.....	11
3.2 Schwabbernes nye verdensorden står for døren.....	12
3.3 En enkel løsning.....	13

INDHOLDSFORTEGNELSE

3.4 Paulus' problemløsning.....	13
3.5 "Kristendommens" forvanskede lære.....	14
4. HISTORIEN BEGYNDER	15
4.1 NewSpeak takker ja.....	15
4.2 Ny forståelse af spiritualitet.....	16
4.3 Vi har glemt hvem vi er.....	16
4.4 Indre tomhed.....	17
4.5 Fornægtelse vores eneste læge-middel.....	18
4.6 Misforstået selvværd.....	19
4.7 Lidt mere om hvorfra jeg kommer.....	20
4.8 Forældre.....	20
4.9 Barndom og teenage-år.....	20
4.10 Uddannelse, karriere og voksenliv.....	21
4.11 Gud dukker op igen.....	22
4.12 En engel krydser mit spor.....	23
5. MIN BESYNDERLIGE OPLEVELSE	
KALDET ÅBENBARING.....	25
5.1 Mange forkerte valg.....	25
5.2 Euforiserende stoffer – ikke mig.....	26
5.3 OK, spænd sikkerhedsselerne.....	27
5.4 En verden i blændende hvidt lys.....	28
5.5 Strålende hvidt overalt.....	29
5.6 Min Hjem.....	29
5.7 Og jeg vidste alt.....	30
5.8 "Rådsforsamlingen".....	32
5.9 Dette har du ikke fortjent.....	33
5.10 Tilbage i min slidte sofa.....	34
5.11 Biblen får endnu en chance.....	34

INDHOLDSFORTEGNELSE

5.12 Gud er ikke supermand.....	37
6. SYND, SKYLD & FRYGT –	
ET SELVGJORT FÆNGSEL.....	39
6.1 Hvorfor mig?.....	39
6.2 Overgivelse.....	40
6.3 Kærlighed kan ikke gå imod vores vilje.....	41
6.4 Fred i sindet.....	42
6.5 Synd, skyld og frygt.....	43
a. Synd.....	43
b. Skyld.....	45
c. Frygt.....	46
6.6 Menneskeliggørelse af døde ting.....	47
7. HVAD ER MENINGEN.....	49
7.1 Ikke som forventet og det der med at tro.....	49
7.2 En forklaring - måske.....	50
7.3 Du er mere end din fysiske krop.....	51
7.4 Jeg har altid fundet ”vejen”.....	52
7.5 For vores synders skyld.....	53
7.6 Hvad er det at tro?.....	54
7.7 Hvad mente Jesus selv med tro?.....	55
7.8 At tro er at leve det.....	56
7.9 Målet er fred, midlet er tilgivelse.....	57
8. LIDT REPETITION, ET PAR DEFINITIONER OG	
NOGLE CITATER.....	59
8.1 Først repetitionen.....	59
8.2 Vi er ikke uhelbredelige syndere.....	60
8.3 Raymond Moody’s ”Livet efter livet”.....	61

INDHOLDSFORTEGNELSE

8.4 Mennesket er langt mere og noget helt andet end kroppen.....	62
8.5 Sindet – en definition.....	63
8.6 Dine regler – din virkelighed.....	64
 9. AT SE ALT SOM KÆRLIGHED ELLER ET (NØD)RÅB OM KÆRLIGHED.....	67
9.1 Få lighedspunkter.....	67
9.2 Vi har gjort Jesus' ord til nonsens.....	68
9.3 Reinkarnation afvist som kætteri.....	70
9.4 En dansk introduktion til ACIM.....	70
9.5 Gnostikeren Jesus.....	71
9.6 Jesus: "Synd eksisterer ikke".....	72
9.7 Jesus døde IKKE for vore synders skyld.....	73
9.8 En lille historie om frelseren, broderen og vennen...73	
9.9 Jesus er den, han påstår, han er.....	75
9.10 Foretrækker du at have ret eller være lykkelig?.....	77
9.11 Alt er et spørgsmål om opfattelse.....	78
 10. VORES SPLITTEDE SIND.....	79
10.1 I sinde findes både problemet og dets løsning.....	79
10.2 Adskilte mennesker.....	80
10.3 Fætter viser vej.....	82
10.4 Adskillelsen.....	83
10.5 Julenisse kontra sand tilgivelse.....	84
10.6 Mere om sindet.....	87
10.7 Vores splittede sind.....	87
10.8 "Verden" ændrer sig ikke.....	88
10.9 Tilgivelsens transformation.....	89

INDHOLDSFORTEGNELSE

11. SAND TILGIVELSE.....	91
11.1 Først lidt repetition.....	91
11.2 Kroppen.....	92
11.3 Helligånden.....	93
11.4 Guds lærere.....	93
11.5 Udsoning.....	94
11.6 Mere om Raymond Moody's undersøgelser.....	95
11.7 Hvornår skal vi tilgive?.....	96
11.8 Hvorfor er det vigtigt at kunne beskrive sine følelser?.....	97
11.9 Hvorfor besvære sig med lære og praktisere tilgivelse?.....	98
11.10 Kan vi ikke bare selv ændre vores opfattelse/ fortolkning af det som gør os ondt?.....	100
11.11 Et tænkt eksempel:.....	100
11.12 Følgende trin for eksempel er anvendelige:.....	101
11.13 Samme procedure til alle mistolkninger.....	102
11.14 Øvelse gør mester.....	103
11.15 Faldgruber.....	104
12. OG HVAD SÅ NU?.....	107
12.1 Ved vejens ende.....	107
12.2 Tid til forandring – måske?.....	108
12.3 Beviserne på border.....	109
12.4 Mere end såkaldt videnskab.....	110
12.5 En opvågningen fra drømmen.....	111
13. AT VANDRE I FRED I EN UFREDELIG VERDEN.....	113
13.1 En vanskelig start.....	113
13.2 Langt fra en enkel opgave.....	114
13.3 Forskellige valg og kringledede veje.....	114

INDHOLDSFORTEGNELSE

13.4 Misvisende overskrift.....	115
13.5 Spildte kræfter.....	116
13.6 Måske har også du undret dig.....	117
13.7 Alle vore problemer har ét og samme udspring: Forkert opfattelse.....	119
13.8 Verden vi ser.....	120
13.9 Skeptisk?.....	121
13.10 Min vej til sand tilgivelse.....	122
13.11 De bedste ønsker til dig på din vej Hjem.....	127
14. APPENDIX	130
14.1 Citater fra A Course in Miracles.....	130
14.2 Andre citater.....	131
14.3 ACIM-citater.....	132

KAPITEL 1

1. LIDT FORHISTORIE

Da du som læser dette formentlig aldrig har hørt om mig, tænker jeg det er på sin plads, at introducere mig selv med nogle få ord.

1.1 Fødsel og tidlig barndom

Som du har set er mit navn Erik Refner. Jeg blev født på Rigshospitalet i København den 20. april 1941 til ikke-udelt glæde for min far som var modstandsmand. Han syntes på det bestemteste at jeg kunne have valgt en anden fødselsdag end den samme som en vis her Hitler.

Da jeg blev lidt ældre og kunne opfatte verden omkring mig, fandt jeg dog datoen ganske glædelig, for som min mor fortalte

mig, var de røde flag med det hvide kors i midten udelukkende til min ære og det passede jo vældig godt med, at jeg var født på en meget, meget lykkebringende søndag – sagde hun også.

1.2 Begivenheder og beslutninger

Som 8-9årig fik jeg en skelsættende religiøs oplevelse under hvilken jeg lovede Gud altid at tro på Ham.

Ikke desto mindre havde jeg allerede i 12-14 års alderen forkastet ”gud” i den falske overbevisning, at kristendommens gud var som han blev præsenteret for mig i skolen.

1.3 Stædighed, en styrke med begrænsninger

På min første skoledag som 6-årig behøvede jeg mindre end et minut til at afsløre min kommende klasselærer med det resultat, at jeg også forkastede al skolelærdom. Jeg vidste han var en løgnhals og at jeg aldrig ville tillade ham at lære mig noget. Det lykkedes mig efter 8,5 års skolegang, at forlade indoktrinerings-anstalten uden hverken at kunne læse, skrive eller regne.

Som 19-årig fik jeg samlet mig sammen til at melde mig ud af den statslige folkekirke og meldte mig i stedet under ateismens faner.

Som 40-årig - stående på grænsen til selvmord efter i 30 år at have misbrugt og skjult mig selv under alskens undskyldninger og projektioner - fik jeg en højst uventet og umådelig overraskende åbenbaring. Med et slag blev mit liv vendt op og ned og det er aldrig igen vendt tilbage til stilen ”den gode borger”.

1.4 Min søgen starter

Efter nogle år med forgæves forsøg på at hitte rede i hvad den-
ne for mig totalt livsomvæltende åbenbaring egentlig var, blev
jeg af min fætter ledt til værket A Course in Miracles. Jeg læste
småstykker her og der men det fangede mig ikke rigtigt.

En dag hændte imidlertid det som jeg måske ubevidst havde
håbet og ventet på. Jeg læste:

(1) Du vil rejse vidt omkring, for du er ikke hjemme i denne verden. Du vil lede efter dit hjem, uanset om du ved hvor det er eller ej. Hvis du tror, det er udenfor dig, bliver din søgen forgæves, for du leder hvor det ikke er. Og du husker ikke, hvordan du ser indad da du ikke tror dit hjem findes der. Men Helligånden har husket det for dig, og Han vil lede dig hjem, for det er Hans mission. [T-2.IV.5.]

Da mine bibelkundskaber tangerede nul-og-nix, anede jeg ikke
hvem denne ”Helligånd” var. Trods det læste jeg disse få sæt-
ninger om og om igen og, skulle det vise sig, med en tiltagende
gysende gåsehud.

Hvad jeg læste var præcis hvad jeg følte, og hvad jeg uden et
gran af tvivl vidste, da jeg under min åbenbaring stod der midt
i ”Himmerigets” tidløse evighed: Dette er mit Hjem. Her og
intet andet sted hører jeg til.

Det viste sig snart, at alt i Kurset stemte overens med hvad jeg
personligt havde oplevet i min åbenbaring.

1.5 Langt tilløb

I mange år fortalte jeg om min åbenbaring i studie-grupper.
Med såkaldt guidede meditationer, havde jeg endog forsøgt, at
få mine medstuderende til at få samme oplevelse. Så vidt jeg
ved, lykkedes det til fulde for en enkelt.

Jeg vidste i alle disse år, at jeg en dag ville nedskrive oplevelsen i sin helhed. Starten blev dog udskudt med undskyldninger så som utilstrækkelige skrivefærdigheder der ikke stod i noget rimeligt forhold til oplevelsen. Min mest massive bremseklods var dog, at jeg faktisk ingen anelse havde om hvordan det ville være mig muligt at beskrive det ubeskrivelige.

Som det ofte er hændt i mit liv, fik jeg en dag et alvorligt vink med en vognstang. Denne gang skulle der dog mere end et enkelt vognstang til - ja, faktisk fem, inden jeg endelig fik tanken, ”jeg tror tiden er inde nu før end det bliver for sent.”

Det er nu cirka 7 år siden. Mine første skriverier som mere detaljeret beskriver åbenbaringen blev nedfældet i bogen ”En forunderlig fortælling om vejen Hjem”. Den udkom i bogform i slutningen af 2019. Bogen blev velvilligt finansieret med små og store bidrag fra mange Kursus-studerende i hele landet.

(2) En åbenbaring er helt bogstavelig ubeskrivelig da det er en oplevelse af ubeskrivelig kærlighed. [T-1.II.2]

KAPITEL 2

2. OM *A COURSE IN MIRACLES*

2.1 Spiritualitet for voksne

Kurset er det spirituelle værk, som efter megen forgæves søgen, gav mig svar på alle de spørgsmål min åbenbaring havde rejst i min selvvalgt ateistisk prægede hjerne. Og langt, langt mere end det. For med Kurset kom det mest fuldkomne ”vestlige” spirituelle undervisningsmiddel verden har set.

Med teori og praktiske øvelser vejledes vi langsomt og metodisk til erkendelsen af af vores Ophav, genopdagelsen af hvem vi i virkeligheden er, hvorfra vi kommer og - tro det eller

ej - hvad vi alle bevidst eller ubevidst stræber imod: At komme Hjem.

Kursets korte indledning giver en kort opsummering af hvad det handler om og hvad dets mål er:

(3) *Dette er et kursus i mirakler. Det er et obligatorisk kursus. Kun tiden du bruger er frivillig. Fri vilje betyder ikke, at du kan bestemme dit eget pensum. Det betyder blot, at du kan vælge hvad og hvornår du vil lære det. Kurset sigter ikke på at lære dig betydningen af kærlighed, for det er hinsides al undervisning. Det sigter derimod på, at fjerne din bevidstheds blokeringer imod kærlighedens tilstedeværelse – din naturlige arv. Det modsatte af kærlighed er frygt, men det som er altomfattende kan ikke have en modsætning. Dette kursus kan derfor meget enkelt opsummeres således:*

*Intet virkeligt kan trues
Intet uvirkeligt eksisterer
Heri ligger Guds Fred.*

[T- Intro]

Som du kan læse i første linje er Kurset *obligatorisk*. Intet menneske kan derfor undslippe at tilegne sig den lærdom som Kurset indeholder. Det kan være i en anden form (og der findes mange andre former) men essensen er altid den samme. Vi kan vælge hvornår, i hvilket liv, vi synes tiden er inde til at lære det, men ikke hvad vi skal lære.

”Intet virkeligt kan trues”: Kun det som aldrig kan forandres er virkeligt. Gud kan aldrig forandres hvoraf følger at Han er virkelig og udenfor enhver ”trussel imod Sin Eksistens”.

Den fysiske verden er forgængelig, den kan trues/udslettes og er således ikke virkelig. Vores verden er med andre ord en illusion, som reelt set ikke eksisterer. Dette er en erkendelse som

såkaldte mystikere har hævdet i årtusinder, og som set fra et ”himmelsk” perspektiv, en åbenbaring for eksempel, er et indlysende faktum.

2.2 Tradition og omfortolkninger

Skønt A Course in Miracles stort set omfortolker alt vi er blevet præsenteret for os som Jesus’ ord og mission, bygger det dog på vestlig Kristne tradition.

Alle disse misforståelser, alle selvmodsigelser og mærkværdige (bort)forklaringer som findes i den Paulinske Kristendom, korrigerer Kurset til en fornuftig, forståelig og logisk sammenhængende lære.

Som på Paulus’ tid er vi mennesker stadig mestre i mindst et par ting: Misfortolkninger og at måle alt og alle, inklusiv Gud, efter vores egen sølle lille målestok.

Jesus’ helt centrale lære, *tilgivelse*, er for første gang i Kristendommens 2.000-årige historie blevet det redskab som Jesus gav os for at vi alle skulle blive i stand til at følge ham Hjem.

Tilgivelse som ”præsten” lærer os giver os skyld, altså det stik modsatte af den sjæls-fred og omgørelse af vores tro på synd som er helt nødvendig for vores ”Hjemkomst.”

2.3 Gnosticisme

Det er ikke for meget sagt at ACIM er en radikal omfortolkning af Kristendommen. Denne omfortolkning berører alt som f.eks. Maria’s og Judas’ forhold til Jesus, betydningen af korsfæstelsen, hvad tilgivelse er, målet med tilgivelse og hvordan man tilgiver osv.

Ikke synderligt overraskende, er Kurset i stor overensstemmelse med hvad vi kan læse i blandt andet de gnostiske skrifter: Thomas-, Maria- og Judas-evangelierne.

Jesus var uden tvivl gnostiker og lærte sine disciple hvordan de ligesom han selv opnår gnosis dvs. **kundskab/viden** om Gud og om deres sande Selv, hvilket er i grel modsætning til menneskets altid foranderlige **opfattelse**.

Kurset er en spirituel lære for voksne, logisk tænkende mennesker, rensat for alle julenisse-historierne.

2.4 Hår kost for ethvert ego

Hvis du beslutter dig for dette studie er jeg sikker på, at det vil vende op og ned på alt hvad du troede var Kristendom, og det vil med garanti bringe dig fred og et totalt anderledes fredfyldt syn på dig selv og den verden du nu tror findes ”derude”.

For vi egoer som fuldt og fast tror på, at en foranderlig verden er virkelig, er Kurset imidlertid ikke et let værk at gå til. Vore vanskeligheder skyldes imidlertid ikke, at Kurset indeholder mange indviklede sætninger, svært forståelige ord og meninger. Vanskelighederne bundner ene og alene i tre ting:

1. Noget så ”stort”, noget så fantastisk og vidunderligt, kan umuligt være så enkelt. Vi afviser det derfor ukritisk og uprøvet.
2. Vi kan erklære os for ateister, ikke-troende, ukristne, hedninge osv., men det ændrer ikke ved det faktum, at Danmarks (ve-

stlig) kultur, tradition og levevis, bygger på mere end 1.000 års kristen ”lære”. Vi har derfor ”uforvarende” og ”uvidende” fået den kristne terminologi og tradition ind med modernælken.

3. Det kræver naturligvis lidt arbejde af læseren at gøre sig bekendt med Kurset nyfortolkning af de ord og begreber som Kristendommen igennem hundredvis af år har slået fast som det eneste rigtige. Bruger vi ikke den smule tid der er nødvendig for at sætte os ind i Kursets terminologi misforstår og mistolker vi det. Ingen kan for eksempel lære sig matematik uden at være velbevandret i den matematiske terminologi og præcist kender til betydningen af alle tegn og begreber.

Som en lille trøst kan jeg dog fortælle, at adskillige kristne præster fuld og helt har taget Kurset til sig og i dag underviser deres menigheder i Kursets lære.

Det læses og studeres i dag af utallige mennesker fra alle trosretninger inklusive den ateistiske.

(4) Alle udtryk er potentielt kontroversielle og de som søger kontroverser vil finde dem. Men de som søger klarhed, vil ligeledes findes det. De må imidlertid være villige til at se forbi kontroverser i erkendelsen af, at de forklædt som forhalings-manøvre er forsvar imod sandheden. Teologiske overvejelser er som sådanne nødvendigvis kontroversielle eftersom de afhænger af tro og derfor kan accepteres eller afvises. En universel teologi er umulig, men universel oplevelse er ikke blot mulig men nødvendig. Det er denne oplevelse som Kurset er sigter imod. Her alene bliver konsistens mulig for alene her slutter uvisheden. [C-in.2]

KAPITEL 3

3. VESTENS SAMMENBRUD

3.1 Forfaldet og hvad der venter os

Vi er nu så langt inde i ”nedlægningen” af Vesten, at mange forstår, at denne vores såkaldt ”fri verden” synger på sidste vers.

Med mere end 250 fremtrædende danske politikere og virksomhedsledere, der arbejder ihærdigt for gennemførelsen af Klaus Schwab’s Agenda30, er der ikke langt mellem vores fallerede ”demokrati” og en totalitær stat. Mange er også ved at få øjnene op for, at Vestens sammenbrud for en stor del skyldes vores spirituelle forfald, der med accelererende fart har været under udvikling de sidste par hundrede år.

Dette er ikke sket, fordi vi mennesker har fået større indsigt eller er blevet ”klogere”. Tværtimod er det en bevidst planlagt taktik, som med stor tålmodighed og konsekvens er blevet gennemført for at frarøve os vores moralske og etiske kompas med det klare formål først og fremmest at nedbryde den europæiske dominans.

De kompasløse, moralsk forfaldne og uvidende er lette ofre og styres enkelt i retninger til gavn for de skjulte igangsættere. Helt imod hvad der tjener til bedste for dem selv og vi almindeligt dødelige.

Samme kompasløses IQ er faldet så drastisk i Vesten, at den gennemsnitlige IQ siges at være nede omkring 80, når vi når 2035.

De, som har undersøgt dette, mener, at en snit IQ på 80 er så lavt, at vi i ikke længere kan opretholde vores komplicerede vestlige samfundsstrukturer, hvorfor Vesten går i opløsning ”helt af sig selv”.

3.2 Schwabbernes nye verdensorden står for døren

Alt synes at være lagt pænt tilrette for Schwabbernes nye verdensorden, hvor hverken du, jeg eller oven for nævnte 250+ landsforrædere vil eje noget og siger de ”være lykkelig”.

Disse landsforrædere er ramt af grådighedens vrangforestilling, at de er selvskrevne indbyggere i Schwabbers 1000-års rige.

Ak ja, IQ-faldet rammer bredt. Måske vil en behjertet sjæl fortælle dem, at de blot er kanonføde, brugbare idioter uden rygrad eller tanke for andre end dem selv.

3.3 En enkel løsning

Den enkle løsning på alle vores selvskabte problemer og ringe selvværd hedder tilgivelse – universalmidlet vi fik for 2000 år siden til fri afbenyttelse af ham, der aldrig bekymrede sig om dagen i morgen. Ligesom stort set alt, han lærte os, er også tilgivelse blevet forkvaklet og misfortolket. Tilgivelse betyder ikke, som præsten har forsøgt at lære os, at vi skal undskylde eller acceptere at andre angriber os eller gør os fortræd.

3.4 Paulus' problemløsning

Den romerskkøbte, jødiske lejesoldat Paulus mente og brugte sit liv på at forkvakle sandalmandens ord. Han mente at løsningen var en stærk "kirke", som kunne hamle op med konger og kejsere og de ligeså menneskefjendske politikere.

Det var så enden på Jesus' gode hensigter, som aldrig havde nogen kirke i tankerne, for forholdet mellem dig og din skaber er en personlig forbindelse, som ikke findes i mursten, hvor smukt de end er arrangeret.

Da Paulus imidlertid betragtes som grundlæggeren af den kristne kirke og tro, er jeg helt klar over, at mine ord vil oprøre stort set hele den "kristne" verden. Det tager jeg nu ganske roligt, for ikke en eneste af disse oprørte har været Hjemme og fået afstemt deres ord med Ham.

I betragtning af Paulus' fortid som den skånselsløse indfanger og korsfæster af de første, som fulgte læren om tilgivelse, er det forståeligt, at han nok ikke kunne gøre så meget andet end at korsfæste "uslingene".

Det eneste, Paulus efter min mening har bidraget med, er åbenbaringen, som han fik på sin vej til Damaskus. Den viser os alle, at vore fortid, vores handlinger og indbildte tro absolut ingen betydning har. Vi kan alle blive ”frelst” uanset vores fortidige misgerninger. Dette er et faktum, jeg selv kan bevidne.

3.5 ”Kristendommens” forvanskede lære

Da ”kristendommen” har fået Jesus’ ord helt galt i halsen og stadig forsøger at fodre os med en falsk lære, der ikke har givet os nogle brugbare redskaber, er det forståeligt, at mange vender ryggen til kirker og præster og i stedet tiltrækkes af vore dages endeløse gør-hvad-du-lyster tilbud.

Jeg håber at kunne tilføre dig nogle brugbare informationer, som forhåbentlig vil give dig et nyt og anderledes syn på spiritualitet.

De fleste tror, at der skal noget helt specielt og meget barnagtigt til for at ”tro”. Det er helt forkert, men også dét bliver emnet for de følgende sider.

KAPITEL 4

4. HISTORIEN BEGYNDER

4.1 NewSpeak takker ja

1. februar 2023 udgav [NewSpeak](#) introduktionen (nærværende Kapitel 3 - Vestens Sammenbrud) til en forhåbentlig længere artikelserie om spiritualitet. Jeg stillede blandt andet i udsigt, at fortælle hvad jeg mener med spiritualitet, tilgivelse, misforstået kristen lære og meget andet.

Der er mange grunde til jeg har valgt at fortælle om dette. Hovedårsagen er, at langt de fleste mennesker, der har forladt kristendommen, men også de som stadig hænger ved, endnu ikke efter 2000 år er kommet ud af børnehaveklassen.

4.2 Ny forståelse af spiritualitet

Tiden må nu være inde til at få et voksen-forhold til vores spiritualitet som, skønt fornægtet, ikke er afgang ved døden, men blot behøver at få et par velmenende skub bagi for at blive vækket til live igen. Se blot på Rusland hvor den ortodokse kirke har fået en ny renæssance i tiden efter Sovjetunionen hvor al ”tro” bortset fra kommunismen var bandlyst.

Julenisse-kristne tror med overbevisning blandt andet på, at Jesus blev vred og straffede sine medmennesker, at Gud er hævngherrig og kaster os ned i et veldefineret brændende helvede, hvis ikke vi opfører os ”ordentligt”.

Vi egoer har desværre den dårlige vane at måle alle andre inkl. Gud med vores egen målestok. Det er selvfølgelig meget enkelt at påvise tåbelighederne i sådan en tro. Men meget mere herom senere.

4.3 Vi har glemt hvem vi er

Vi i Vesten er kommet milevidt bort fra os selv, fra vores viden om hvem vi er, hvor vi kommer fra, hvad der sker når vi ”dør”, og hvorfor vi befinder os i denne verden – hvad vores formål og mål egentlig er – om vi, i det hele taget, har et formål eller mål med vores liv i en fysisk verden.

Hører du til dem der mener, at der intet findes når vi ”dør”, vil jeg anbefale dig at starte en andet sted end her. Måske er dr.

Raymond Moody's lille, letlæste bog "Livet efter livet" noget for dig.

Moody var familielæge, og flere af hans patienter havde oplevet at være erklæret klinisk døde¹, men var mirakuløst "vågnet op" igen. De fortalte ham næsten enslydende historier om, hvad de havde oplevet, mens de var "døde".

Moody fandt deres fortælling så ejendommelige, at han besluttede sig for at lave en større undersøgelse af disse "nærdød" tilfælde. Det kom der flere bøger ud, af bl.a. den ovenfor nævnte.

Det vil sikkert også være en ide, at du i en stille stund definerer, hvad du mener "intet" er for en størrelse.

Når vi har forkastet og fortrængt vores åndelige halvpart – som er det der gør os til mennesker og adskiller os fra dyrene – bedrages vi enkelt af de, som ikke vil os det vel. Vi falder på halen over en 14-årig skoleskulker, som tror, at vejrrapporten og klimaet er samme sag. Vi mister evnen til at se og fornemme alle løgnhalsene. Vi tror ukritisk, at vore politikere arbejder til folkets bedste, at medicinalindustriens eneste og fromme ønske er at helbrede os og dermed gladeligt faller sig selv.

4.4 Indre tomhed

Værst af alt er dog, at vi ikke har redskaber, der kan reparere den tomhed og meningsløshed, vi føler indeni. I stedet for at søge en varig helbredelse af vores sind, som sand tilgivelse

1 *Klinisk død defineres som hjertestop og respiratorisk ophør i en længere periode.*

bringer os, forfalder vi til fornægtelser, som kun resulterer i en stadig og konstant ophobning af skyldfølelser.

Der er gode grunde til, at mennesker gående på gaden eller siddende på bænke i parker, i tog og busser, alle har deres tanker klistret til en smartphone-skærm.

”Sjældens ubodelige ensomhed” er ikke ubodelig som Hjalmar Söderberg mente. Blot kendte han – og heller ikke vi – til midlet der kan helbrede enhver sjæls oplevelse af ensomhed, sorg og fortvivelse for ikke at tale om vrede og had.

4.5 Fornægtelse vores eneste læge-middel

Det eneste, vi som egoer kan hitte på for at få vores helbreds-nedbrydende følelser af tomhed, skyld, vrede, had etc. til at ”forsvinde”, er fornægtelse og at tildække vores ”sår” med så tykke forbindinger, at vi ingenting mærker: En telefon- skærm, vores fine frimærkesamling, shop-till-we-drop, at vi er gode til specielle ting (helst bedre end alle andre), f.eks. vores arbejde, sport, forælderrollen etc. etc. etc.

Men intet forsvinder. Vi blot skjuler alle ubehagelighederne. Mange er dog i stand til at leve et langt liv bag disse forsvarsværker uden en eneste tanke om hvorfor, og uden det nogen sinde dagen for dem, at vi ”skjuler” os netop for ikke at ”mærke” os selv.

For andre, jeg selv inklusiv, er det en ballon som på et eller andet tidspunkt, i dette eller i et andet liv, revner med et brag, der får vores knæ til at bukke sammen under os.

Det universelle middel til at helbrede alle ubehagelighederne, midlet som kirker og præster burde have lært os, er sand tilgivelse. Den form for tilgivelse de har lært os i 2000 år er imidlertid ikke tilgivelse men angreb på vores næste hvilket, tro det eller ej, kun gøre vores problemer endnu større.

4.6 Misforstået selvværd

Vi tror fejlagtigt, at selvtillid er selvværd. Vi forstår ikke den altafgørende forskel: Selvværd er, at vi som mennesker har et værd uden at præstere det mindste. Vi er værdifulde alene i kraft af at være menneske. Selvværd er en indbygget og helt ”arbejdsfri gevinst”, en gave som vokser i styrke og omfang på vores rejse tilbage til ”generobringen” af vores sande identitet. Selvværd er en blivende følelse/oplevelse som kan fornægtes men aldrig forsvinde.

Modsætningen til selvværd er selvtillid. Hvis en målmand er god til at fange fodbolde, har han en god portion selvtillid. Den forsvinder imidlertid som dug for solen, når han af en eller anden grund bliver fummelfingret og ikke længere ”redder” så mange bolde. Det kan tage ham lang tid til at arbejde sig tilbage til sin selvtillid.

For dem, der aldrig igen opnår den gamle ”styrke”, bliver livet meget let et helvede. Det de troede de var, deres hele identitet som var indgroet i deres selvtillid, er pludselig og uventet forsvundet, og de har ikke længere ringeste anelse om, hvem de er. En særdeles ubehagelig oplevelse, jeg kan tale med om, da jeg i mange år begravede og gemte mig i 12-14 timer lange arbejdsdage og helt havde identificeret mig med mit arbejde.

4.7 Lidt mere om hvorfra jeg kommer

Inden jeg kommer til alle disse ”alvorlige spørgsmål”, finder jeg det imidlertid på sin plads at fortælle lidt mere om, hvem jeg er, og hvorfor jeg mener at være ”kvalificeret” til at give dig en ny og bedre forståelse af dig selv og den åndelige rejse, du måske vil give dig ud på eller allerede har påbegyndt.

Jeg blev født næsten præcist et år efter Danmarks besættelse. Mine første år var derfor præget af krig, mørke, kulde, nedrullede mørklægningsgardiner og dyrebare rationeringsmærker.

4.8 Forældre

Min far var modstandsmand, var aldrig hjemme i dagslys og meget sjældent efter mørkets frembrud.

Min mor var hjemmegående ”modstandsmand”.

Inden jeg var fyldt 4 år havde jeg foldet og samlet tusindvis af illegale blade, som min mor efter arbejdstid trykkede på den lokale kælder-bogtrykkers stencil-maskine med mig som en utrættelig rugbrøds-motor. Med de færdigtrykte ”aviser” gemt under barnevogns-madrassen og mig i hånden trille vi uantastet forbi de to til-tænderne-bevæbnede tyske soldater der holdt vagt ved viadukten.

4.9 Barndom og teenage-år

Skønt både min far og mor var ateister havde jeg meget tidligt oplevelsen af at være ”beskyttet”, at der ikke kunne ske mig noget ondt, at der fandtes noget eller nogen som, skønt usynligt, holdt hånden over mig.

Da jeg nåede 10-14-års alderen havde jeg tilsluttet mig ateister-nes rækker efter at have hørt på mængder af ævl om en straf-fende og fordømmende gud som personligt overvågede alt og ikke tilgav det mindste lille svinkeærinde, og uden rettergang sendte os direkte ned i et brændende hedt helvede.

Så kunne vi jo tygge lidt på den og bare gøre, som der blev sagt for ellers..... . Af en eller anden for mig stadig ukendt årsag har jeg nu aldrig gjort, ”hvad der blev sagt”.

4.10 Uddannelse, karriere og voksenliv

Jeg uddannede mig til bådebygger og senere til skibsingeniør, blev gift, fik børn, tænkte kun i banerne karriere, hus, bil, penge, alt imens min ateistiske holdning gik fra det uskyldige til det militante, hvor jeg med hørbar vrissen forhånede og nedgjorde alle, der udtrykte mindste tendens til et religiøst livssyn.

Jeg fornægtede mig selv, min åndelige halvdel, mere end tvivlede på at ensådan ”halvdel” overhovedet eksisterede. Mine 12-14 timers arbejdsdag, 7 dage om ugen, var langt vigtigere end noget usikkert ”åndeligt” og min families velbefindende.

Hele denne pakke af koncentreret selvproduceret idioti ramte mig som en smedehammer en dag som 38-39-årig.

Arbejde, jeg havde sat så højt, blev pludselig en ulidelig byrde. Helt bogstaveligt kunne jeg ikke længere lægge to tal sammen. En skilsmisse fra kvinden, jeg havde levet sammen med i 20 år, var uundgåelig.

Kort sagt var det med uhørt effektivitet lykkedes mig at ødelægge min families og mit eget liv.

Da jeg på dette tidspunkt var blevet selvstændig rådgivende ingeniør betød manglende indtægter en hurtig bankerot og en rut-sjebanetur ned i mørket, hvorfra jeg ikke anede nogen vej ud. Selvmord var eneste løsning på mit selvgjorte uløselige dilemma.

4.11 Gud dukker op igen

Med mine øjne rettet imod den afgrundsdybe intethed jeg havde planlagt at kaste mig ned i, dukkede en Gud, jeg ikke havde tænkt på i 30 år, upåkaldd op i mit sind. En blid og venlig udfordring til mit mod og en påmindelse om mit gamle løfte om altid at tro på Ham.

Min første tanke var: ”Hva’ fan’, nå ja, jeg har ikke noget at tabe, måske endda lidt at vinde, så tak for besøget”.

Uden at tænke over det, og uden at ville det, faldt jeg på knæ og overgav mig. Alle mine forestillinger om at kunne bedst selv, at vide bedst selv, var forsvundet.

Enhver tanke om sandt eller falsk var borte, og jeg fyldtes af en befriende, svævende følelse. Huskede da jeg var 8, og det samme hændte mig og en tung mørk himmel åbnede sig over mig og oplyste mig med gyldent lys.

Med klodsede ord bad jeg nu atter engang: Hjælp mig, vis mig en vej. Nu som den gang vil jeg være tro imod Dig, forstå og mærke at Du er en del af mig og uden domme eller vrede ord.

4.12 En engel krydser mit spor

”Når nøden er størst er hjælpen nærmest”. En engel krydsede mit spor. Hun løste med forbløffende indsigt og sikker hånd alle knuderne i mit forkludrede liv.

Aldrig var hun i tvivl om opgaven, hun havde påtaget sig, om retningen hun ledte mig. Det var som et på forhånd aftalt møde. Den korte tid, vi var sammen, lærte mig mere om mig selv end alle foregående 40 år.

Vores tid endte brat da hun en vinteraften faldt til gulvet foran mig ramt af en hjerneblødning. Hun kom aldrig til sig selv igen. Efter veludført arbejde kunne Englen vende Hjem.

Inden da, og udelukkende med hendes hjælp, havde jeg oplevet en bibelsk åbenbaring, besøgt Guds Sønner i et Paradis uden tid, uden modsætninger, hvor intet andet end Guds Kærlighed og lys fandtes, besøgt vores sande Hjem, ”stedet” eller ”tilstanden” vi alle bevidst eller ubevidst søger.

(5) *Blindt og kritikløst har du projiceret din skyld men har ikke afsløret skyldens kilde. Egoet ønske faktisk at myrde dig og identificerer du dig med det, må du tro, at dets mål er dit mål. [T-13.II.]*

KAPITEL 5

5. MIN BESYNDERLIGE OPLEVELSE KALDET ÅBENBARING

5.1 Mange forkerte valg

I foregående artikel, berettede jeg lidt om min vej fra militant ateist til Jesus-freak.

Kort fortalt var det på 20-30 år lykkedes mig at gøre mit liv til en galopperende katastrofe både for min familie og for mig selv. Et par stationer på denne min deroute var skilsmisse, bankerot og endestationen: Hvad jeg anså for min eneste udvej, et sidste lille skridt for at gøre en ende på mit miserable liv.

Men selvmordet udeblev, da en engel uventet krydsede min vej, og jeg som følge af dette møde uforvarende og til måbende overraskelse for mig selv fik en religiøs åbenbaring.

Nedenfor beretter jeg nogle udpluk fra denne åbenbaring, som havde lighedspunkter med Paulus' åbenbaring på hans vej til Damaskus.

Ligesom det var tilfældet for Paulus, vendte også min "oplevelse" totalt op og ned på mit liv. Jeg kom aldrig tilbage til mit "elskede" arbejde som rådgivende ingeniør, og Paulus kom aldrig tilbage til sit "arbejde" som indfanger og korsfæster af den gryende skare af jødiske Jesus-tilhængere.

5.2 Euforiserende stoffer – ikke mig

Inden jeg begynder denne beretning, som formentlig er meget fremmedartet og af en højst "tvivlsom" karakter for de fleste, bliver jeg nødt til at fortælle, at jeg aldrig havde været fristet af de for en del så tillokkende euforiserende stoffer.

Selv smertestillende piller holdt jeg mig fra, dette endog da jeg på grund af min fornægtende livsførelse kunne have daglange voldsom migræneanfald.

Årsagen den denne lidt usædvanlige holdning var, at jeg fra min tidligste ungdom havde en uforklarlig og dyb angst for at blive afhængig af et eller andet, jeg ikke kunne kontrollere.

Jeg holdt mig til øl, pibe- og cigaretrøg, som viste sig ikke at have magten over mig. Måske er det mere rigtigt at sige, at så længe jeg kan huske tilbage, havde min stædighed været i stand til at overholde, hvad jeg lovede mig selv.

Jeg stoppede al rygning på min 70-års fødselsdag efter at have røget 30-40 smøger om dagen, siden jeg var 13.

5.3 OK, spænd sikkerhedsselerne.

Skønt umuligt, gør jeg alligevel her et forsøg på at beskrive det ubeskrivelige. Jeg håber du får en lille fornemmelse af et ”sted” som ikke er et sted, men skønt dette, er uforanderligt og uden modsætninger, og hvori kun Kærlighed råder for altid i ét eneste uophørligt NU.

Min åbenbaring var et langt og sammenhængende hændelsesforløb, hvorfra du her blot får nogle få centrale udpluk.

Det hele indledtes med, at jeg befandt mig i en svævende, meget afslappet og fredfyldt tilstand. Alle farver var pludselig skiftet fra grumsede ”jordiske” farver til ekstremt klare og rene. Da jeg på et senere tidspunkt have lært mig at få ”sjælen” til at forlade kroppen, blev jeg klar over, at dette var det karakteristiske fænomen, som fortalte, at denne sjæl-krop-adskillelse var indtruffet.

Jeg er ingeniør og måske derfor ”typen”, der ikke lægger meget vægt på, at noget anses for at være en skrøne, overtro, rene dumheder, gammelmandssnak, umuligheder osv. – hvis det samtidigt lyder som en ganske enkel opgave at efterprøve i praksis. Jeg mener, hvorfor diskutere i en uendelighed om noget er rigtigt eller forkert hvis en enkel test kan be- eller afkræfte sagen?

At få sjælen til at skille sig fra kroppen lød i mine ingeniør-ører fundamentalt dumt, men også såre enkelt at efterprøve, at jeg simpel hen måtte forsøge mig.

Resultatet af min ”undersøgelse” var: No sweat – det kan læres af enhver, som besidder en smule tålmodighed.

Jeg vil ikke fortælle meget mere om begyndelsen på min ”rejse”, men straks springe til nogle mere interessante afsnit, der begyndte, da disse klare, rene farver blev skiftet til blændende hvidt.

5.4 En verden i blændende hvidt lys

Jeg kom til et ”sted”, som ikke havde nogen som helst forbindelse med eller egenskaber til fælles med den fysiske verden. Alt var dækket af og fyldt med hvidt lys.

Jeg registrerede, at freden indeni mig blev ”suppleret” med en altgennemtrængende, upersonlig og allestedsnærværende Kærlighed – en Kærlighed så total og dyb, at jeg aldrig tidligere havde oplevet lignende – eller måske blot havde glemt?

Det hvid-malede landskab, jeg befandt mig i, besad en skønhed, mine øjne aldrig før havde skuet. Hvidt, hvidt overalt, uden begyndelse, uden ende.

Jeg gik eller rettere svævede og indåndede denne endeløse skønhed som til stadighed fyldte mig med fred og Kærlighed.

5.5 Strålende hvidt overalt

Udstrakt foran mig så langt mit øje rakte lå en dal overstrøet af et hvidt blomsterflor. Dalen syntes at bevæge sig som de uendeligt langstrakte, tyste bølger, jeg med fascination havde betragtet mange år tidligere på en tur over Biscayabugten. Langsomt og rytmisk, dovent op og ned, op og ned, dybe lange åndedrag, som alle dalens hvide blomster nu gentog til min ære. Svævende bevægede jeg mig, alt imens jeg indåndede freden, lyset og Kærligheden.

Langt, langt ude i horisonten kunne jeg ane et bjerg der rejste sig en anelse over den blomsterbeklædte dal.

5.6 Min Hjem

Lidt nærmere opdagede jeg en ”by”, som voksede ud af en bjergside, en by udelukkende bestående af kirker, minareter, templer, pagoder, tårne og moskeer, som alle strålede og lokkede med hvid-gulligt lys. Jeg vidste at dette var min rejses endemål, grunden til jeg var kommet her.

Snart entrede jeg et hvidt marmobelagt torv. Foran mig var en bred hvid marmortrappe, som førte op til et tempel hvis massive hvide mur var lukket til med en kolossal høj, tyk og spidsbuet port.

Jeg gik gennem porten og stod snart i et hvidt forrum med spidsbuer, der dannede loftet højt over mit hoved.

Længe stod jeg og iagttog alt omkring mig: En bred dør til noget jeg opfattede som ”rådsforsamlingen”, en buegang til venstre ligeledes med spidsbuede hvælvinger ud imod en indre

gård beplantet med træer og blomsterbuske. Længere imod venstre fandtes en bred balkon, som vendte ud imod torvet, hvorfra jeg var kommet. Længe, længe, blot så og fornemmede jeg rummet.

Det gik op for mig, at ”jeg vidste alt” og vidste, at jeg nu endelig var kommet Hjem, at dette var mit Hjem. Hvad jeg i hele mit liv havde søgt uden at finde. Hvad alle mine liv havde handlet om, hvad hver en sten i verden jeg havde vendt, hvad alle mine spørgsmål til de vise, jeg havde opsøgt, alt som jeg troede jeg kunne finde derude i verden, hos andre, fandtes her – mit Hjem.

Endelig var jeg kommet Hjem, ikke ved at søge ude i verden, men i mig selv, i mit eget sind.

Uden mindste undren vidste jeg, at dette var evigheden, den evige, uforanderlige og tidløse evighed. Alt skete som i ét evigt NU. Og ALT var Kærlighed.

5.7 Og jeg vidste alt

Jeg så imod søjlegangen. En skikkelse kom imod mig, svævende, lysende.

En hvid kjortel duvede som en let brise omkring hans krop. Han kom langsomt og værdigt nærmere og standsede mindre end en armslængde fra mig.

Fra hans kjortel kom hvidt lys, som strålede langt, langt bort. Fra hans ansigt bølgede et lysvæld af gult, orange og hvidt lys, klart og stærkt som sole. Kærlighed flød fra ham uden ende og

omsluttede alt. Intet andet end Kærlighed kom fra ham. Intet andet end Kærlighed var han.

Jeg betragtede ham.

I lige mål var han både mand og kvinde.

Jeg siger ”han” og ”ham”, da hans maskuline udstråling – hans ”ydre” fremtræden – var mit første indtryk og hans ”indre” – Kærligheden – var hvad jeg følte, da han kom nærmere.

Disse hans ”egenskaber” var så ekstreme og så overvældende, hans styrke og kraft så enorm og hans kærlige vilje så ubændig at havde jeg ikke været i en tilstand af ren Kærlighed var jeg løbet bort skrigende af rædsel.

Nu, stående tæt ind til mig, så han ned på mig. Jeg måtte bøje mit hoved bagover for at kunne se denne kæmpe ind i hans dybbblå øjne.

Hans ansigt var mørk-brunt, furet og farvet af de gyldne sole, som flammede fra ham. Han talte til mig uden ord og jeg til ham. Alt vi udtrykte var entydigt og klart.

Længe underviste han mig. Jeg kunne ikke andet end bøje mit hoved i ærbødighed for hans visdom og hvert et ord, han fortalte om min mission, hvorfor han havde tilkaldet mig, hvad jeg endnu måtte igennem, hvad jeg måtte tilegne mig, om mine fremtidige hverv, om vores fremtidige genforening.

Alt han sagde var med en tålmodighed og kærlighed som jeg aldrig nogensinde havde mødt.

Uden forudgående varsel trådte han et skridt frem imod mig.

Han gik helt bogstaveligt ind i mig, og jeg var ham, lysende som sole fra mit ansigt og bølgende af hvidt lys fra min kjortel – og jeg vidste alt.

5.8 ”Rådsforsamlingen”

Meget hændte, men det sluttelige ”afsnit” i mit besøg i Paradi-set, vores Hjem, indtraf da jeg besluttede mig for at entre ”stedet”, jeg tidligere benævnte som ”rådsforsamlingen”.

Jeg gik gennem porten til rådet og befandt mig i et ubeskriveligt lyshav. Rummet var kolossalt, højloftet, lysende, en kæmpe-katedral uden jordisk lige.

Langs væggen til venstre for mig i det aflange rum sad 12 lysvæsner ligesom jeg. Langs vægen til højre sad ligeledes 12 lysvæsner og for enden af rummet sad Kristus bag et langt bord. Alle så imod mig, som var jeg ventet i kredsen.

Kun lys og Kærlighed flød til og fra alle lysvæsner i en uafbrudt, ustoppelig strøm – en udveksling af Guds skaberkraft, som ingen begyndelse og ingen ende havde.

Tanken kom til mig, var dette på jorden, ville mine øjne brænde ud på sekundet, og alt ville forsvinde i fortærende luer.

På ejendommelig vis kunne jeg ”se” ned i den fysiske verden, se alle menneskene vandre omkring uden mål og med. Jeg så bødlerne og ofrene, skylden og skammen. Så brødre bekrige

hinanden, lyve, bedrage, myrde – som var der ingen dag i morgen.

Jeg så de ærligt søgende blive vildført af eget stivsind og uforstandige præster uden forståelse for Jesus' ord og gerning.

Jeg blot betragtede uden domme, uden fordømmelse. Forstod at "verden" behøvede en ny åndelig kurs. Forstod at mennesket var kommet så langt bort fra sig selv, fra deres skaber og formålet med deres liv i en fysisk verden, at de var rodløse, fortabte og uden viden om hvad og hvem de var.

Længe stod jeg i dette Paradis af lykke og Kærlighed indhyllet og omsluttet af vore brødres Kærlighed - og jeg vidste alt.

5.9 Dette har du ikke fortjent

En stemme kom til mig, svag og næsten uhørlig. Jeg ænsede den ikke, ville ikke høre.

Den vedblev, blot højere, mere skingert gennemtrængende:

"Dette har du ikke fortjent".

Gentog samme sætning igen og igen i en uafbrudt pine. "Dette har du ikke fortjent".

En stund endnu lykkedes det mig at ignorere stemmen, men på et "tidspunkt" kunne jeg ikke længere stå imod "Dette har du ikke fortjent".

Jeg troede stemmen, troede jeg ikke havde fortjent denne Guddommelige lykke, og i selv samme øjeblik det var min overbevisning, forsvandt jeg fra Paradiset, kastet ud – ikke af Gud –

men af min egen overbevisning, at jeg ikke fortjente Guds Kærlighed.

5.10 Tilbage i min slidte sofa

Tilbage i jordiske omgivelser, var mine første tanker: ”Hvad fan’ var det? Hvad i himlens navn er det, jeg lige oplevede? Jeg må finde ud af, hvad pokker det var om så det skal tage mig resten af mine dage – og jeg må fortælle det til alle, der gider høre.

Dette var første start på de næste syv års undersøgelser og studier. Der er ikke ret meget, jeg ikke har prøvet, ikke mange trossamfund og kloge mennesker jeg ikke har frekventeret. Ingen syntes at vide andet end, hvad de havde læst eller hørt fortalt. Det var ikke just imponerende.

Jeg begyndte at læse om andre religiøse retninger. Den tibetanske dødebog er interessant men ikke lærebogen jeg søgte:

”Hvordan gør jeg?”

De få, jeg kom over, som havde haft samme oplevelse, syntes at gøre det så indviklet, at det var vanskeligt at forstå.

I lang tid manglede jeg min ”lærebog” som klart og entydigt gav mig opskriften på, hvordan vi mennesker ved egen hjælp og arbejde bliver genforenet med vores Skaber.

5.11 Biblen får endnu en chance

Det Gamle Testamente fandt jeg så ulidelig kedeligt, at jeg stoppede nogle hundrede sider inde i værket. Det syntes mere som egoets ”bibel” end som den kærlige Guds ord, mere som

”øvrighedens” regler vi almindelige bare havde at overholde, for at ”de” kunne have magten over os og undskyldninger for med ”god samvittighed” straffe de ”ulydige”.

En gang tidligere havde jeg forsøgt mig med Det Nye Testamente, men uden det vandt nogen genklang i mig.

På grænsen til at opgive mit forehavende, gav jeg Jesus endnu en chance.

Jeg begyndte at læse evangelierne igen: Markus, Lukas, Mattæus og Johannes.

Jeg husker endnu den stol, jeg sad i, og solen der lyste gennem vinduet til højre.

Ikke mange sætninger inde i Markus-evangeliet, før det gik op for mig, at jeg forstod alt. Det var, som jeg var iblandt dem og fulgte Jesus i Palæstinas støvede sand.

Mine tårer begyndte at rullede i en stadigt heftigere strøm lige til Johannes’ sidste ord, hvor tårerne langsomt tørrede ind i takt med Paulus’ belæringer.

Kom til kapitel 9 i Markus evangeliet:

”Seks dage efter tog Jesus Peter og Jakob og Johannes med sig og førte dem op på et højt bjerg, hvor de var helt alene. Og han blev forvandlet for øjnene af dem, og hans klæder blev skinnende hvide, meget hvidere, end nogen på jorden kan blege dem”.

Og jeg åbnede munden på vid gab og gled langsomt ned på gulvet, mens jeg hørte mig selv udbryde: ”Jamen for pokker, han beskriver jo de lysende væsner jeg var en af.”

Denne beretning, ”Forklarelsen på bjerget”, findes i næsten enslydende versioner hos Markus, Lukas og Mattæus.

Lukas 9,28: *”Omtrent otte dage efter at Jesus havde sagt dette, skete det, at han tog Peter og Johannes og Jakob med sig og gik op på bjerget for at bede. Mens han bad, ændrede hans ansigt udseende, og hans klæder blev blændende hvide.”*

Mattæus, kapitel 17: *”Seks dage efter tog Jesus Peter og Jakob og hans bror Johannes med sig og førte dem op på et højt bjerg, hvor de var alene. Og han blev forvandlet for øjnene af dem, hans ansigt lyste som solen, og hans klæder blev hvide som lyset.”*

Denne forbløffende opdagelse fik mig til at fortsætte mit arbejde mere målrettet end tidligere. Som sagt endte det syv år senere med, at jeg endelig fattede og fattede, hvor ubeskrivelig enkelt det er.

Mere herom i næste afsnit af min fortælling, hvor jeg vil fortælle lidt om betydningen af det, jeg oplevede, og kort om det jeg lærte, da jeg endelig fandt min ”lærebog”.

5.12 Gud er ikke supermand

Afslutningsvis blot dette: Gud er ikke med nogle og imod nogle andre. Gud er ikke en supermand, som kommer ”de forurettede” til undsætning og myrder alle ”de fæle banditter”.

Til glæde for nogle og til gråd for andre: Gud har intet at gøre med noget ”fysisk” og altså ikke heller vores fysiske verden.

Dette betyder naturligvis, at Gud ikke er skyld i i hverken katastrofe eller verdenskrige, at Han ikke ”tager nogen hjem” som det hedder sig, når en af vore kære dør og der åbenbart er brug for at give en eller anden skylden.

Vi gør gladelig og helt tankeløst Gud til syndebuk for hvad som helst vi ikke selv vil tage ansvar for eller ikke har nogen plausibel forklaring på. Vi reducerer dermed Gud til vores eget lille bedrøvelige ego og mener helt alvorligt at Han er som os, dvs. ligesom vores ego der tilsyneladende lever i en krop i en fysisk verden.

Ikke underligt at mange har forladt den tro og er blevet gudsfornægttere.

Gud er Ånd, en uendelig, upersonlig, kolossal, altomsluttende Kraft af Kærlighed, som skaber ved at udvide denne Kærlighed i en tidløs uendelighed. Og Han skaber som Sig Selv – ånd – og ikke hverken kød eller blod.

(6) Åbenbaringer er intenst personlige og kan ikke fortolkes meningsfuldt. Dette er grunden til at ethvert forsøg på at beskrive dem i ord er umuligt. [T-1.11.2]

KAPITEL 6

6. SYND, SKYLD & FRYGT – ET SELVGJORT FÆNGSEL

6.1 Hvorfor mig?

I foregående kapitel fortalte jeg kort om min åbenbaring. På det tidspunkt i mit liv var jeg erklæret ateist af den militante orden. Mange år tidligere havde jeg kørt Gud og Jesus ud på et sidespor til evig forglemmelse som et par uanvendelige julenisser.

Umiddelbart skulle man vel tro, at en åbenbaring var langt nede på listen over forventelige livsoplevelser for en person med den indstilling. Men som jeg vist har sagt: Ingen er fortabt, end ikke mordere eller forbrydere af den mest afskyelige slags.

Ateist eller ej, var min åbenbaring imidlertid en så totalt livsomvæltende oplevelse, at jeg følte mig nødsaget til at se nærmere på min ungdommelige beslutning som dengang og nu havde ”aftvunget” mig løftet altid at ”tro på Gud” - som tidligere nævnt havde jeg en skelsættende religiøs oplevelse i 8-9 års alderen.

Min ateistiske tro voksede i takt med at jeg som barn ikke forstod, at tros-propagandisterne talte om guden, de troede på: Egoets straffende og konstant overvågende gud som intet havde at gøre med min Kærlige Hjælper. Nu indså jeg, at ved at have afvist denne ”ego-gud”, overholdt jeg mit løfte til den Kærlige, den sande Gud.

6.2 Overgivelse

Mange har spurgt mig, hvorfor netop jeg fik denne åbenbaring. Måske af ovennævnte grund, at jeg ”instinktivt” følte, at noget var helt forkert med julenisse-guden. Desuden havde jeg, så langt jeg husker tilbage, øje for hvem der farer med løgn og løgnerne holdt jeg på lang afstand, uanset det var familiemedlemmer, præster eller skolelærere.

Da jeg nu igen erindrede min barndoms-oplevelse, som havde ligget underdrejet i mere end 30 år, slog det mig, at disse to skelsættende begivenheder havde samme ”udløser”: Jeg havde ”overgivet” mig.

At overgive sig til Gud betyder ikke at lægge sig, blive overkørt, danse efter Hans pipe eller mishandlet efter Hans for godt-

befindende. Overgivelse betyder derimod, at vi (for en stund) opgiver vores egen tro, som vi overmodigt anser for den skinbarlige ”sandhed” - dette til trods det burde være indlysende, at ingen i resten af verden tror som vi.

”I overgivelsen” åbner vi vort sind. Aktivt og fuldt bevidst stiller vi hele vores rygsæk af tillært tro, frygt og usikkerhed ind i kosteskabet og lukker døren, således at vores ”spirituelle del” kan komme ”til orde”.

Dette er umuligt, så længe vi har fuldproppet vores sind med tankegrød og som småbørn stædigt fastholder, at vi sidder inde med sandheden.

Denne ”tilstand” er imidlertid meget vanskelig at fremkalde bevidst, hvilket er årsagen til, at langt de fleste ”mirakler” og åbenbaringer indtræffer, når personen er overbevist om, at han eller hun kun har to muligheder tilbage i sit liv: Død eller overgivelse.

6.3 Kærlighed kan ikke gå imod vores vilje

De, som har kasseret deres åndelige halvpart, fordi de ikke fik respons, da de for tiende gang forsøgte at råbe Gud op, har glemmt – eller ved måske ikke – at Kærlighed ikke kan tvinge os til noget.

Gud/Kærlighed bryder ikke igennem vores forsvarsværker, vores forkvaklede trossystem, for at tvinge os ind på ”ret spor”. Gjorde Han det, ville Han ganske enkelt ikke være Kærlighed.

Måske er det her på sin plads at minde dig om din skolelærdom: Forkerte præmisser resulterer i forkerte konklusioner. Når præmisserne desuden er uigennemtænkte – hvilket ofte er tilfældet – bliver vores konklusioner ren pandekage. Pandekager leder os ikke til et bedre og mere fredfyldt liv, men fastholder os derimod i kaos, uvidenhed og opgivenhed, som ingen bevidst stræber efter – formentlig.

Vi skal tage det første skridt, og blot for en stund ”glemme”, hvad vi opfatter som og tror er sandheden.

6.4 Fred i sindet

Det er påvist mange gange, at alle menneskers højeste ønske er at finde og leve i fred. At opfatte sig selv, verden og alt i den i total fred, kan læres af alle og kræver ikke andet end din tid og din vilje til at lære.

Metoden hedder sand tilgivelse, som vil blive udførligt omtalt i en senere kapitel. Og nej, det er ikke tilgivelse, sådan som præsten har lært os. Denne misforståede tilgivelse går i store træk ud på at undskylde eller se igennem fingrene med, at andre gør os fortræd, sårer eller angriber os. Den form for tilgivelse er et angreb og vil undgåeligt give os skyld, altså det modsatte af hvad der normalt forstås som formålet med tilgivelse

Intet menneske kommer til denne verden uden troen på synd og den heraf affødte skyld. Var vi uden tro på synd, kom vi ikke her, men ville dvæle lykkeligt og i fuldkommen fred i Guds Kærlige Favn. Dette betyder også, at vi ikke kommer Hjem –

med mindre vi frigør os for al skyld. Denne ”frigørelse” sker i små skridt i løbet af indlærings-processen: ”Sand tilgivelse”. Og nej, børn er ikke synd- og uskylds-frie små skattebasser, hvilket let kan eftervises.

Selv små børn kan ”skammes ud”, blive flove, få røde ører – alt sammen tegn på, at de føler skyld. Det er ikke en reaktion de har lært sig, men en overbevisning de bringer med sig ind i denne verden.

Dette bringer os til årsagen til alle vores problemer og nej, årsagen er ikke hverken far, mor eller regeringen.

6.5 Synd, skyld og frygt

Inden vi lærer og praktiserer sand tilgivelse, vil alle vi jordbundne mennesker reagerer helt automatisk i overensstemmelse med formlen ”synd, skyld, frygt”.

Forløbet er nogenlunde, som følger.

a. Synd

Ifølge egoets fortolkning er synd en uoprettelig skade, vi som mennesker kan og vil begå.

Begrebet synd røg ud med badevandet i takt med kristendommens afskaffelse. De fleste mennesker af i dag vil derfor hårdnakket benægte, at synd skulle være en indgroet/indbygget del i deres sind.

Det er helt ligegyldigt, for reagerer du som beskrevet her, ja så ikke alene tror, du er overbevist om, at synd er virkelig.

Når vi siger eller gør noget som vi er overbevist om er forkert, når vi i ord eller handling angriber et andet menneske, opfatter vi det ikke blot som ”forkert” men som en utilgivelig ”synd”.

Det er for øvrigt tilstrækkeligt, at vi blot tænker på at angribe nogen eller noget.

I begge tilfælde er det psykologisk set uundgåeligt, at vi føler skyld over det, vi har gjort. Vi krøller tæer af ren skamfølelse.

For eksempel: Har naboen generet dig, og du om aftenen ligger i sengen og tænker på, hvordan du skal ”gi’ ham tilbage” – lave en rids i hans bil måske – vil du uundgåeligt føle skyld over det. Rækker du tunge ad ham, eller stikker du ham en blodtud næste gang, I mødes, vil du føle skyld over det.

De, som er ekstremt gode til at fortrænge deres følelser, kan imidlertid på et split-sekund fortrænge skylden og tilsyneladende leve videre helt uberørte.

Spørg bare mig, uofficiel nordeuropæiske mester i fortrængning.

De, som ikke er gode til at fortrænge ubehagelighederne, bruger andre metoder såsom sprut & drugs og forfalder til alle former for tidligere nævnte misbrug: Shopping, sex, frimærke-samlinger, sportsudøvelse, TV- eller smartphone-afhængighed etc. etc.

En følge af egoets/vores påstand, at ”synd” er evig og uforanderlig, er, at egoet/vi anvender denne tro som det ufejlbarlige ”bevis” på, at det/vi kan skabe ligesom Gud og derfor selv er Gud.

Du har sikkert hørt om psykopatiske ”videnskabsmænd”, der ligesom en Yuval Harari i fulde alvor mener, at de har lagt Gud i graven og nu har indtaget Hans plads?

Egoets hovmod kender ingen grænser.

Når vi lærer at praktisere sand tilgivelse, lægger vi vores påstand om selv at være gud i ruiner, vi frigør os for egoets voldsherredømme og indser, at synd blot er en tro, en overbevisning, der enkelt ”omgøres” eller ”aflæres” ved hjælp af sand tilgivelse.

På vores vej Hjem kæmper vi aldrig imod vores ego – vi omgør det med sand tilgivelse – og freden indtager pladsen, som førhen var fyldt med vores falske tro. Alt, hvad vi kæmper imod, gør vi til virkelighed for os selv.

b. Skyld

Når vi nu engang er overbeviste om, at synd er virkelig, så vil vi uundgåeligt føle skyld hver eneste gang, vi ”synder”.

Skyld er den værste følelse noget menneske kan opleve, hvorfor de fleste af os er rene mestre i at ”fjerne uhyret” som synes at bemægtige hele vores krop. Nogle – heriblandt jeg selv – er så gode til denne kunst at det blot

tager nogle ubemærkede sekunder før end alt er fint og godt igen.

Skyld forsvinder ikke ved blot at glemme, gemme eller fortrænge den.

Skylden forbliver i vores sind, nager og plager os liv efter liv. Om ikke vi inden har fundet midlet til at omgøre skyld – sand tilgivelse – gør vi, helt ved egen kraft og uvidenhed, vores liv til et helvede.

c. Frygt

Hvad enten vores skyld er bevidst eller fortrængt, er det uundgåelige resultat, at vi føler angst. Der er ingen vej udenom.

Vi kan selvfølgelig forsøge at undertrykke vores angst. Den mest almindelige metode hertil er at give ”de andre” skylden, hvilket selvfølgelig er et angreb som giver os endnu mere skyld.

Det er aldrig mig, altid ”de andre”, ”noget andet” udenfor mig, der er årsagen: Krigen, pandemien, skolelæreren, forældrene, regeringen, russerne, amerikanerne, alle er de helt galt afmarcheret.

Det er deres skyld jeg er så bange, at jeg har det så elendigt. Ser du stadig TV, kan du blot betragte en politiker – helt ligegyldigt hvilken de gør alle det samme. Det er aldrig hans, hendes eller ”partiets” skyld, når de personligt træder i spinaten.

Er det dit ønske at blive ”Homeward bound”, er dette et godt sted at begynde, for først når du med gru erkender, at du selv reagerer og handler på præcis samme måde som fru Mette Frederik og hr. Lars Løkke Rasmussen, vil du finde motivationen til at lære sand tilgivelse.

Grunden til, at vi bliver bange, er, at vi frygter at den, det, ham eller hende vi har syndet imod (har angrebet) vil hævne sig på os. Vi ikke alene frygter dette – vi forventer det. Hver time i døgnet, venter vi på hævnen, det grusomme hævn-angreb, som vi er overbeviste om vil ramme os.

Det får os imidlertid ikke til at stoppe vanviddet. Vi fortsætter i en uendelighed uden at ane, hvorfor vi er så bange, uden at kende den grundlæggende årsag til vores angst: Synd, skyld og frygt.

Vi tror endog, at vi synder, hvis vi angriber en ting. Det er måske lidt enklere at forstå, hvis vi ødelægger et maleri af Michelangelo eller vælter en statue af dronning Margrethe. Selv det, at du sparker på din bil, hvis ”den nægter” at transportere dig fra A til B, vil give dig skyld.

6.6 Menneskeliggørelse af døde ting

Forståelsen af ”den uheilige treenighed”, erkendelsen af at jeg gjorde præcis som alle andre (næsten) i denne verden, var en af mine største og mest ubehagelige aha-oplevelser på min spirituelle rejse Hjem.

Jeg tror også, at det vil blive en af dine både store og ubehagelige opdagelse, den dag du vælger, at nu er tiden inden. Det kræver mod at vælge vejen Hjem.

Har du modet, der skal til for at afsløre dig selv og gøre en ende på egoets herrevælde?

Bliver du i tvivl, så spørg En der ved bedre end du. Hans svar vil blive: ”Ja, det har du. Du har modet end ikke din mor troede muligt”.

(7) *Synd forkynnder at angreb er virkelige og skyld kan retfærdiggøres. Synd forudsætter at Guds Søn er skyldig, og derfor med succes har fralagt sig sin uskyld og gjort sig til noget Gud ikke har skabt. Skabelsen ses således som forgængelig og Guds Vilje som åben for modsætninger og nederlag. Synd er den storslåede illusion hvorpå egoets hele grandiositet bygger. [T-19.11]*

KAPITEL 7

7. HVAD ER MENINGEN?

7.1 Ikke som forventet og det der med at tro

Dette nummer i artikel-rækken ”Spiritualitet” havde jeg tænkt mig skulle være det første af flere afsnit om Sand Tilgivelse.

Sådan blev det ikke eftersom spørgsmålet ”hvorforskriver jeg egentlig alle disse artikler til NewSpeak” dukkede op en morgen, endnu inden jeg var helt vågen.

”Godt spørgsmål”, som man siger, når man ikke aner hvorfor eller har brug for noget tid til at tænke over sagerne: ”Tja, hvorfor egentlig?”

Hvis du for 70-77 år siden – hvor jeg havde den tvivlsomme glæde at gå i ”skole” – havde set mine skriftlige arbejder ud i

det danske sprog, ville skribent nok være dit første helt klare fravalg.

Resultaterne af mine ”anstrengelser” var rødmalede sider, som ikke blev overrakt mig af en venlig skolelærer-hånd, men derimod vrissent kastet imod mig i håbet om at ramme en eller anden reset-knap, der ville få mine hjerneceller til at fungere – måske lidt som når man giver et udtjent batteri et hårdt slag ned i bordet og får de sidste elektroner sat på ret kurs.

Den stakkels mand – skolelæreren – må have været ude af sig selv over manglende evner til at gøre noget ved mig. Vel, han vidste selvfølgelig ikke, at det blotte syn af ham på min allerførste skoledag havde vækket en ubøjelig beslutning i mig, dels at han var en løgnhals, og dels at jeg aldrig ville tillade ham at lære mig noget. En indædt form for stædighed, som jeg ikke tror, at dagens seminarer forbereder de kommende skolelærere på.

7.2 En forklaring - måske

Men tilbage til ”hvorfor” – hvad kunne være mulige forklaringer på mine skrivelser i [NewSpeak](#)?

Penge, rigdom?

Forfængelighed, sætte mig selv op på en piedestal?

Berømmelse, komme på forsiden af ”The Rolling Stone”?

Kedsomhed, ikke andet at fylde min tid med?

Agitation for en religiøs retning, måske en sekt der mangler medlemmer?

For at bringe lidt liv i de tomme kirker – med et eller andet?
For at depravere, pervertere og fordærve dig ligesom Frankfurterskolen?

Eller måske for at fortælle dig, at du er helt galt afmarcheret?

Alle disse forklaringer blev kasseret – men skriv til mig, om du ikke tror mig og ønsker en uddybende forklaring.

Derimod skriver jeg helt vederlagsfrit alle disse artikler for at give dig, som behøver det, et spark bag i og vise dig, at du altid har valg, at kun du – ingen andre end du – har magten over dit liv, beslutnings-magten om dit liv skal være ”lort og lagkage” eller lykkeligt og fredfyldt – selv når bomberne falder tæt omkring dig?

Vidste du forresten, at der engang var en jøde, der sad fire år indespærret i en tysk koncentrationslejr, uden en hadsk tanke i sit sind og i fuldkommen fred? At han forlod lejren ligeså fredfyldt, og at han efter krigen skrev en bog om sine oplevelser? Desværre har jeg glemt hans navn. Om du, som læser dette, kender ham – måske også bogens titel – vil jeg være meget taknemmelig for en mail fra dig.

7.3 Du er mere end din fysiske krop

Denne indre fred opstår ikke fordi du fornægter al ondskaben, som du ”ser” ude i verden eller i dit liv, ikke fordi du lukker af for alle dine sanser, ikke fordi du ved meget bedre selv, ikke fordi du synes, at alle andre er nogle idioter, ikke fordi du spad-

serer rundt med selvmorderiske tanker og allerede har købt din nødvendige ration cyankalium-tabletter, ikke af en eneste anden egoistisk grund, du kan diske op med, men fordi du forstår, at du er mere, meget mere end din fysiske krop, forstår at du i dig har en evig, en udødelig sjæl, og at denne sjæl indeholder kundskaben om, at du ikke er din krop, men derimod sandheden om, hvem du i virkeligheden er.

Min mormor, som omkring 1890 vandrede ad støvede grusveje 200 km fra Blekinge til København for at få noget at spise, da hun var blevet lidt træt af at æde træbark og græs, nåede at lære mig mange nyttige ting. Blandt andet sagde hun:

”Der er altid muligheder. Lige meget hvilke vanskeligheder dit liv byder dig, findes der altid en vej. Du skal bare finde den. Jeg garanterer dig, den er et eller andet sted”.

7.4 Jeg har altid fundet ”vejen”

Ved at spadsere 200 km for om muligt at få noget at spise, havde hun bevist sine egne ord, og jeg vidste, hun havde ret.

Jeg har altid fundet ”vejen”, selv i de mørkeste stunder i mit liv. Altid. For jeg vidste den var der – et eller andet sted. Jeg behøvede ikke engang lede.

Blot åbnede jeg ”mit sind” og begyndte at gå uden mål og med, og selvfølgelig dukkede den op tilsyneladende ud af intet. Undertiden udmattede jeg mig selv med egne forsøg, men når jeg udslettet løb tør for ideer og gav op, tja så kom vejen ud af mørket, løsningen på mit problem, helt af sig selv.

Måske, tænker jeg nu, er det grunden til, at de som bare sidder stille af frygt for, at noget endnu værre skal ske dem, om de begynder at gå, aldrig finder ”vejen”, aldrig kan løse den ”gordiske knude”?

Hører du til dem, der bare gør, hvad du bliver fortalt og sidder stille af frygt, skulle du måske næste gang begynde at gå med et åbent sind uden andre tanker end ”der er altid en vej og jeg vil finde den”. Du har intet at tabe, kun noget at vinde.

7.5 For vores synders skyld

Jeg ved, at kristendommen siger, at vi blot skal tro på Jesus, at Jesus blev korsfæstet for vore synders skyld, at han påtog sig vore synder, og vi derfor bare skal ”tro” på ham. Gør vi det, lover præsten os, så har vi bestilt og betalt en billet til Paradiset, hvor vi sammen med ham vil leve et evigt, lykkeligt og super-fredfyldt liv.

For at blive sikker på at have fattet kristendommens forklaring på, hvad der menes med ”tro”, og lykken denne specielle tro vil bringe os, har jeg søgt på internettet med ordene: ”Jesus korsfæstet synders skyld”.

De tre første opslag (Kristeligt Dagblad) med søgemaskinen duckduckgo havde overskrifterne:

”For vore synders skyld”

”Hvorfor skulle Jesus dø?” og

”Erkend din skyld og bliv fri”.

Opslag på yandex giver andre resultater, men stort set med samme indhold som ovennævnte: Jesus blev korsfæstet for vo-

res synders skyld, så at alle, der tager imod ham som sin personlige frelser, har evigt liv.

Jeg havde fattet galoppen: Jesus døde på korset, for at alle vi andre uægte sønner og døtre – som blot ”tror” på ham – kan blive frigjort for vores ækle synder og se frem imod et gennemført lykkeligt liv i et himmelsk Paradis.

Det er den ”tro”, jeg har forladt, og en af grundene til at jeg som 18-19-årig frasagde mig mit medfødte folkekirke-medlemskab og aldrig har forsøgt genindmeldelse.

En anden af de mange årsager er desuden kristendommens ejendommelig ”tro”, at Jesus døde på korset. Vel sagtens en taktik for at skræmme os til tro ligesom vi tror på vaccineproducenternes trusler om død og ødelæggelse hvis ikke.... . Langt tidligere end medicinalindustrien synes kirkens folk at have forstået, at vejen til fyldte pengekitser enklest går via skræmmekampagner og gentagelser i et helt ulideligt omfang. Hvorfor fremhæver kirkerne for eksempel ikke det åbenlyst mirakuløse budskab, at Jesus netop IKKE døde. Han genopstod jo for pokker, og viste os, at han – og vi – ikke kan dø.

7.6 Hvad er det at tro?

Hvad er det for en tro, vi bare skal tro på?

Hvorfor gives der aldrig en forklaring på hvad ”de” mener med ”tro”?

Er det for eksempel: ”Jeg tror, at svigermor kommer til middag på søndag”, ”tror du, at fru Frederiksen har ret”, ”jeg troede hun sagde ...”, ”tror du det bliver godt vejr i morgen”?

De fleste ”tror” sikkert, at kirkerne mener ovennævnte type ”tro”. Men ”tror” du helt alvorligt, at vi – når vi slutter vores jordiske liv – vil vågne op i Paradiset til et evigt, lykkeligt liv, hvis vores ”tro” er af typen ”jeg tror svigermor kommer på til middag på søndag”?

7.7 Hvad mente Jesus selv med tro?

Det Ny Testaments fire evangelier – som for øvrigt er det eneste, der giver os en lille fornemmelse af mennesket Jesus – nævner mange gange ordet ”tro”. Men hvad mente Jesus selv med tro?

I Johannes-evangeliet 14:6 *”Jesus sagde til ham: »Jeg er vejen og sandheden og livet; ingen kommer til Faderen uden ved mig.»*

Om du skulle finde på at læse de fire evangelier og måske få lidt mere ud af det end en god historie, vær opmærksom på, hvad ikke mange er klar over: Jesus taler ud fra to niveauer: Fra et ”himmelsk synspunkt” og fra det jordiske plan. Blandes disse ”niveauer” sammen, bliver det ren øllebrød.

OK: Hvad betyder *”ingen kommer til Faderen uden ved mig”*?

Det Danske Bibelselskab forklarer sætningen *»Jeg er vejen og sandheden og livet; ingen kommer til Faderen uden ved mig”* således:

”Det vil sige, at vejen til Gud går gennem Jesus, eller sagt med andre ord: Hvis man kender Jesus, kender man Gud.”

Øhh, hva?

Hvilken glæde eller nytte har jeg af det?

Hvad betyder det i det hele taget?

”Hvis man kender Jesus, kender man Gud”. Kender hvordan? Hvorfor taler disse mennesker altid ”i tungen” og uden praktiske anvisninger? En nærliggende tanke er naturligvis, at de ikke aner, hvad de taler om.

Jeg er overbevist om, at Jesus siger til os alle: Sandheden om dig findes ikke i denne verden, men tror du mig, så tager du mig som din model, for du indser, at du skal blive som jeg. Jeg fortæller dig i ord og i handling hvordan du skal gøre. Når du lykkes, i dette liv eller senere, da står Himmerigets port åben og byder dig velkommen den dag og den time, du vælger at gå Hjem.

7.8 At tro er at leve det

Denne form for ”tro” er overbevisning uden et gran af tvivl.

”To believe it is to live it” – at tro er at leve det. Det kræver imidlertid målrettethed, og at vi personligt præsterer et stykke arbejde, der er så forskelligt fra vores tro på fru Frederiksen og dronning Margrethe, som noget kan være.

Den gode nyhed er, at – enhver der ønsker det – også kan lære det. Faktisk er det meget enklere end at lære at cykle.

Som alt andet i denne verden er det et valg, valget for et liv i evindelig frygt eller indre fred med en bestilt og betalt billet Hjem.

At træffe valg, uanset form og indhold, kræver dog, at vi har generobret vores beslutningskraft – ”taken our power back” – som en af mine store læremestre udtrykte sig.

I og med vi beskylder alle andre for årsagen til vores fortrædeligheder, har vi givet afkald på vores beslutningskraft. Så længe vi gør det, ligger denne kraft underdrejet, for vi har gjort vores fred og lykke betinget af, at andre opfører sig ”ordentligt” og præcis sådan, som vi kræver, at de skal opføre sig, for at vi kan være glade og tilfredse.

7.9 Målet er fred, midlet er tilgivelse

Midlet, der retter op på hele denne rodebutik er, hvad Jesus brugte sine sidste tre år på at lære os: Sand Tilgivelse som er den eneste vej til indre fred.

(8) *Gør plads for fred og freden vil komme. Indsigten findes i dig og derfra må din fred komme. [T-14.XI.]*

(9) *Du vælger altid mellem svaghed og Kristi styrke som findes i dig, og du vælger det du tror er virkeligt. Ved aldrig at bruge svaghed som rettesnor for dine handlinger, giver du ganske enkelt ikke svaghed magt. I stedet giver du Kristi lys i dig magten over alt du gør. Du giver Ham din svaghed og Han giver dig Sin styrke. [T-31.VIII]*

KAPITEL 8

8. LIDT REPETITION, ET PAR DEFINITIONER OG NOGLE CITATER

8.1 Først repetitionen

Som omtalt i Del 1.4. er ”synd, skyld og frygt” den opskrift vi mennesker lever efter, når vi fødes i den fysiske verden. Alle kommer vi medbringende denne tunge bagage – vores tro på synd.

Kort repeteret kører denne ”uhellige treenighed” således:

1. Vi kommer til verden med den faste overbevisning, at synd er virkelig, at vi mennesker kan og vil synde, at vi selv er nogle usle syndere.

2. Når vi synder – når vi for eksempel med ord eller handling angriber nogen eller noget andet – vil vi føle skyld over, hvad vi har gjort. Denne skyld-følelse er psykologisk set ikke til at undgå.

3. Når vi føler skyld, vil vi blive bange, for vi forventer hævn, vi ved vil komme fra den/det, vi har syndet imod (har angrebet).

Godt skjult bag al vores angst og patologiske iver efter at give alle andre skylden for egne fejl (læs: synder) findes en overraskende konsekvens for mange kristne.

Hvis synd som påstået er virkelig, besidder vi ”syndere” guddommelig skaberkraft, for vi kan da ligesom Gud skabe noget, som er evigt og uforanderligt.

Vi/vores ego har dermed opkastet sig til gud.

Vovede vi et øjeblik at overveje den kætterske tanke, at synd ikke er noget evigt og uforanderligt, ville ”synd” blot være en fejl, som vi kan rette og dermed ikke noget uforanderligt. Et hvert argument for, at vi har tilranet os Guds magt (syndet imod Gud Selv) ville dermed falde til jorden.

8.2 Vi er ikke uhelbredelige syndere

Vi er ikke uhelbredelige syndere, som kirkerne vil have os til at tro – formentlig for at fastholde sine kunder.

”Syndetro” kan helbredes med tilgivelse og er derfor kun en fejl og langt, langt fra noget uforanderligt.

Gud og syndetro udelukker gensidigt hinanden. Drag selv dine konklusioner heraf eller fasthold, at du har tilranet dig Guds magt, og om muligt forestil dig hvilken kolossal frygt for Guds straf, du da bærer på.

Godt hjulpet på vej af vores angst for at dø og en dødssyg patent-lovgivning som tillader at patentere liv, er vores verden i dag fyldt med gale ”videnskabsmænd”, der begår alskens forbrydelser for at forlænge deres (og siger de vores) liv med nogle få år. Som guder er de i fuldt sving med at producere nye ”naturfremmede livsformer”. En farlig cocktail, der kun kan ende i en katastrofe.

(10) *Synd er den fastlåste tro at opfattelse ikke kan ændres. Det som er fordømt er fordømt og for altid fordømt eftersom det altid er utilgiveligt. [T-14.XI.]*

8.3 Raymond Moody's ”Livet efter livet”

Jeg har tidligere nævnt Dr. Raymond Moody's bog ”Livet efter livet”. I denne lille bog beskriver han en lang række ”nærdødsoplevelser” – dvs. beretninger fra mennesker, der vågnede til live igen, efter at lægerne havde erklæret dem klinisk døde.

Familielægen Moody hørte flere patienter fortælle næsten enslydende historier om deres nærdøds-oplevelse, og han besluttede sig for at igangsætte en større undersøgelse af dette for ham ukendte og forbløffende fænomen. Han annoncerede i flere aviser efter mennesker, der havde været ude for noget lignende.

Resultatet heraf blev bogen ”Livet efter livet”. Den findes (vist nok kun) antikvarisk, men både på dansk og på engelsk (”Life after Life”).

Selv om disse oplevelser ikke er helt så ukendte i dag som de var i 1975, kan bogen kun anbefales på det varmeste og ikke kun til ateister, som tror på, at ”intet” er den skæbne, der venter dem, når de stiller træskoene.

Resultatet af Moody’s undersøgelser stemmer overens med, hvad mystikere i årtusinder har fortalt os, hvad mennesker der er i stand til at skille sjælen fra kroppen beretter – og ikke mindst hvad gudsfornægterne fornægter: Der findes en hel del mere end ”ingenting”, når vi slutter vores liv i denne verden.

8.4 Mennesket er langt mere og noget helt andet end kroppen

Da vi alle er i stand til at tænke, kan vi formentlig blive enige om, at et menneske for en stor del består af andet end den fysiske krop.

Her i verden er vores ”beskaffenhed” derfor både fysisk og åndelig. Denne åndelig tilstand kaldes af nogle ”sjæl”. Andre bruger ordet ”sind”.

Efterfølgende anvender jeg ordet ”sind”, da ”sjæl” i tidernes løb har fået mange bibetydninger og således ikke er synderligt veldefineret.

Sindet er en ikke-fysisk del af os, som vi ikke kan se og ikke kan røre ved. Dette usynlige og urørlige er ejendommeligt nok ”beviset” for en del gudsfornægttere, at deres udødelige sind ikke eksisterer. Konsekvensen heraf er, at deres egne tanker derfor ikke eksisterer.

Som menneske i en fysisk verden går det ikke at leve uden sindet. Endog de mennesker, vi kalder ”sjælløse”, har et sind. Blot er deres tilsyneladende af en anden og noget mørkere kulør, end tilfældet er for almindeligt empatiske personer. Blandt andet Moody’s studier har påvist, at sindet lever i bedste velgående også uden en krop.

8.5 Sindet – en definition

Ifølge Kurset består sindet ikke af 1, men af 3 dele:

1 Ego-sindet, 2 Kristus-sindet¹ og 3 beslutningstageren.

Sidstnævnte er den del af vores sind, som beslutter for egoet eller for Kristus.

På grund af vores frygt for Guds straf (jf. synd, skyld, frygt) har vi lukket adgangen til Kristus-sindet, og alt i vores fysiske liv styres udelukkende fra ego-sindet.

Når vi praktiserer tilgivelse, åbner vi langsomt og sikkert denne ”dør” og opdager derved, at synd IKKE er virkelig, men blot egoets påhit for undgå den ligeså påhittede ”Guds straf”.

1 Hvis ordet ”Kristus” vækker modstand hos dig, kan du blot betragte denne del af dit sind som ”stedet”, der indeholder en evig og uendelig kraft, der ikke er af dig, men i dig, og som intet har at gøre med vores jordiske begrænsninger. Vælg et navn på denne åndelig kraft, som du finder praktisk og let.

Når vi kommer til denne verden, er det som sagt med den overbevisning, at synd er virkelig. Denne overbevisning, som styrer alle vores tanker og handlinger her i verden er grundfæstet i og udgår fra vores ego-sind.

I vores Kristus-sind findes erindringen om vores oprindelse, hvem vi i virkeligheden er, sandheden om os.

Indtil vi oplever behovet for at kende denne sandhed, holder vi døren hermetisk lukket med et utal af påhit – alt fra overdreven optagethed af arbejde, sex, sport, fornøjelser til ideologier, krige, sprut og piller af enhver art.

8.6 Dine regler – din virkelighed

For nogle år siden skrev jeg en lille bog ”Dine regler – din virkelighed”, som beskriver den ejendommelighed, at kun vi selv og ingen andre besidder sandheden. Du kan rekvirere bogen ved at skrive til mig. Den findes nu kun som pdf-fil, men er ganske gratis. Følgende er nogle små uddrag af denne ”Regelbog”:

”Dine regler – din virkelighed” omhandler Kursets såkaldte ”Kaoslove”, mere specifikt den første af de fire kaoslove, der siger, at vi alle har vores egen ”sandhed” - som for resten er forskellig fra alle andres ”sandhed”:

(11) Kaos-”lovene” kan bringes ind i lyset skønt de aldrig kan begribes. Kaotiske love er næppe meningsfulde og derfor udenfor forstandens sfære. [T-23.II.1]

(12) Den første kaotiske lov siger, at vi alle har forskellige sandheder. Ligesom alle disse principper holder denne på, at vi hver især er

adskilte og har et forskelligt tankesæt, som bringer os i modsætning alle andre. Dette princip hidrører fra den tro, at der findes et hierarki af illusioner; nogle er mere værdifulde og derfor sande. Alle fastlægger dette for sig selv og gør det sandt gennem sine angreb på det andre værdsætter. Og dette retfærdiggøres fordi værdier er forskellige og de som har dem synes at være ulig og derfor fjender. [T-23.II.2.]

Fra læsere af denne lille bog har jeg ofte mødt indvendinger som: “Jamen, slipper vi alle vores regler, kommer vi jo til at leve i et rent anarki”. Og rigtigt, naturligvis kan vi ikke leve i et velorganiseret samfund uden regler. Tænk bare på at skulle ud i trafikken, hvis ikke vi havde trafikregler.

Det er da heller ikke tanken, at vi bare skal “gi’ fa’en i alle vore regler”. Om så var, vil det være en stor misforståelse.

Regler har imidlertid en meget uheldig indbygget egenskab. Én gang indlært, forbliver de ikke bare regler, men de bliver til sandheden, og som sandheds-bærere tvinger og overmander vi (i guds navn) alle andre til at lære og respektere denne vores – den eneste “sandhed”. Vil de ikke det, er de nogle idioter, som kun fortjener vores foragt og angreb.

Krige og mord på ethvert sted og ethvert niveau – i familien, blandt naboer og på “dissidenter” af enhver farve og art for ikke at tale om lande imellem bekræfter blot dette.

(13) *Angreb af enhver art er lige destruktive. Deres formål ændres ikke. Deres eneste formål er mord, men hvilken form for mord kan tjene som dække over den massive skyld og afsindige frygt for straf som morderen må føle? Er formålet døden, hvad rolle spiller så formen, den får? [T-23.III.1.3]*

Vi skal ikke “gi’ fa’ en i alle vore regler”, men denne bog bliver forhåbentlig en øjenåbner, så du indser, at “din sandhed” bare er nogle tillærte regler, noget du og jeg leger, fordi det er praktisk, og at der absolut ikke findes det mindste gran af sandhed i en eneste af dem.

Jeg kunne meget vel leve efter andre regler – hvilket forresten de fleste i verden gør – om jeg vælger således, og hvis jeg var fri af dem.

Bemærk: Hvis jeg var at fri af dem.

Imidlertid er et sådant valg ikke muligt, så længe jeg er ufri og tror, at mine private regler er sandheden.

Denne bog kan blive et skridt imod din frihed – måske endda give en eller anden lysten til selv at studere Kurset. Synes dette som et stort skridt, kan følgende om ideerne, som de fremlægges i Kurset, måske gøre det lettere for dig:

(14) Husk blot dette; du behøver ikke tro på ideerne, du behøver ikke acceptere dem og du behøver end ikke at byde dem velkommen. Nogle af dem kan du aktivt modsætte dig. Intet af dette betyder noget og formindsker ikke deres virkning. Men tillad ikke dig selv at gøre undtagelser når du anvender de ideer som arbejdsbogen indeholder, og uanset hvad din reaktion på ideerne måtte være – så brug dem. Intet mere end dette forlanges. [W-in.9.]

KAPITEL 9

9. AT SE ALT SOM KÆRLIGHED ELLER ET (NØD)RÅB OM KÆRLIGHED

9.1 Få lighedspunkter

Skønt både døbt og konfirmeret har jeg som tidligere nævnt kun et par gange overværet en gudstjeneste, har blot læst ca. en tredjedel af Det Gamle Testamente, men hele det Ny Testamente og endog flere gange Matthæus-, Markus-, Lukas- og Johannes-evangelierne, som giver et lille billede af mennesket Jesus.

Bortset fra disse fire evangelier har jeg intet fundet – hverken i Det Gamle eller Det Ny Testamente – som stemmer overens men min åbenbaring. Det kan naturligvis skyldes, at jeg aldrig har studeret og aldrig er blevet undervist i kristendommens lyksaligheder og/eller anvendelighed.

Så vidt jeg forstår er hovedhjørnesten, hvorpå den officielle kristendom hviler, påstanden om at Jesus døde på korset for vore synders skyld og hvis vi bare ”tror” på ham er alt tju bang chokolademand.

Allerede her stod jeg af, for hvordan kan nogen påtage sig al-verdens synder, når synd ikke eksisterer, ikke er noget virkeligt, men blot en skør ide? Og hvad med alle de nu døde, som aldrig fik tilbuddet, og de som aldrig har hørt om Jesus eller det Ny Testamente?

9.2 Vi har gjort Jesus’ ord til nonsens

I baggrunden hører jeg stemmer som: ”Jamen, det er jo hele Guds væsen, at Han er uransagelig og siger og gør ting, vi mennesker ikke forstår”.

Jeg vil tro, at du har hørt en og anden sige, at Guds veje er uransagelige, altså at vi mennesker er for dumme til at kunne forstå Guds ”veje”.

Vel, ingen ”forstår” Gud, men Gud giver sig ikke til kende med nogle ”veje”, som Han vil lede os ind på eller ud ad.

Derimod har vi gjort Jesus' ord til nonsens og forstår nu pludselig ikke vores egen nonsens. Lidt ligesom dagens propagandamagere, som tror deres egen propaganda. Hvor overraskende!

Noget af nævnte nonsens er, at Gud skulle have skabt denne verden. Hvis det virkelig er tilfældet, må den kærlige Gud også have skabt død, ødelæggelse, mord og alskens ondskab, samt lige katastrofer af enhver art.

Med hele et sådan sammensurium i tankerne, er det forståeligt, at kirken har opfundet standard-sætningen om ”Guds uransagelige veje”, for hvem er i stand til at forklare, at en kærlig Gud har skabt enhver tænkelig grusomhed?

Jeg kan dog berolige dig: Gud har ikke skabt verden og ej heller noget univers med opdagede og uopdagede mælkeveje. Gud er Ånd og kun Kærlighed som intet har at gøre med hverken store eller små fysiske sager. Skønt mere sandsynligt, tror du vel ikke heller på, at høns kan lave kaniner – vel?

Mere kirke-nonsens: Jesus er Gud.

Var Jesus Gud - som kristne ynder at omtale ham - ville han være sin egen far, en sensation som ville gøre sig i ethvert Tivoli-telt.

Nej, Jesus er ikke Gud. Jesus er Guds Søn, præcis ligesom vi alle er, for er vi ikke alle skabt i Guds billede? Jesus var imidlertid den modige og kloge mand som gik før os og fortalte os hvordan vi skal gøre for at blive som ham.

Mange kristne (dog ikke alle) tror at vi ”genopstår i kødet”, altså som fysiske væsner. Nogle går endda så vidt, at dette skiller de ”rigtige kristne” fra de ”urene kættere”. Det er naturligvis nonsens alene af den grund, at Gud er Ånd og at Ånd/Gud skaber som Sig Selv ånd – ikke ”kød”.

9.3 Reinkarnation afvist som kætteri

Endnu mere nonsens: Den officielle kirke har afvist reinkarnation som kætteri. Jeg tror du kan gætte hvorfor? Dette har sat ”kirken” i et uløseligt dilemma, for hvad pokker sker der med alle de mennesker, der ikke ”kommer til tro” i deres korte jordiske liv? Er de fortabte? Ender de i helvede?

Underligt nok får de ikke den nærliggende tanke, at det er udenfor en Kærlig Guds sfære, at en eneste af Hans Sønner kan fortabes. En Kærlig Gud vil naturligvis give os alle de chancer, vi har brug for.

Vi bliver født ind i denne verden ligeså længe vi tror at synd eksisterer, så længe vi tror at vi og andre kan synde. Når vi gennem tilgivelse har elimineret den sidste rest af vores tro på synd, kan vi gå Hjem. Ingen er og ingen bliver fortabt.

9.4 En dansk introduktion til ACIM

Har du lyst til at få rettet lidt op på al dette nonsens er en mulighed at skrive til mig og få tilsendt en lille bog jeg skrev for mange år siden, ”En dansk introduktion til ACIM”. Den er gratis og vil blive leveret til din mailboks.

Og nej, jeg sælger ikke noget, jeg har ingen tanker om at indrullere dig i en hemmelig sekt eller obskur frimurerloge, har in-

gen ideer om at påvirke dig i bestemte retninger. Kun er det min tanke, at hjælpe dig, der måske ligesom jeg har afvist vores åndelige halvpart på grundlag af forkerte præmisser, som til overflod styrkes af kristendommens mange forvirrende og selvmodsigende påstande. Intet andet.

Vejen Hjem er din, og ingen andre end du kan vælge vejen, du ønsker at gå. Sikkert er det dog, at Gud findes i dig og IKKE ude i verden, ikke i ting, ikke i andre mennesker. Du skal søge i dig selv, for dér findes sandheden om dig. Dette er hvad sand tilgivelse bringer dig.

Som en bonus-gevinst på din søgen vil du opdage Guds Kærlighed, som vi har gemt og glemt bag tykke forsvarsværker. Som sagt handler rejsen Hjem ikke om at finde tilbage til Kærligheden, for den eksisterer uberørt nu og for altid i dig, i dit sind. Vores rejse handler derimod om at finde og fjerne alle de blokeringer, vi personligt har sat op imod Kærligheden – hvilket vil ledes os til indre fred og i sidste instans til vores Hjem.

9.5 Gnostikeren Jesus

For år tilbage skimmede jeg Thomas-, Maria- og Judas-evangelierne. Måske har du aldrig hørt om disse gnostiske evangelier, som kirkefædrene fik udelukket af Det Nye Testamente. (Bemærk at denne Thomas med meget stor sandsynlighed ikke er Jesus' discipel Thomas, ham med øgenavnet "den tvivlende Thomas" eller "tvivleren Thomas").

Skønt disse kirkefædre ret så sikkert kendte til de gnostiske tekster, fandt de dem ikke værdige, nyttige eller gavnlige for os almindelige mennesker.

Mere troligt er det måske, at de ikke passede i deres kram? For hvorfor udelukke os fra at kende til de meget få mennesker i hele Jesus' omgangskreds, som han anså for sine fortrolige, og til hvem han fortalte alt, han vidste om vores Ophav, hvem vi i sandhed er, og hvordan vi kommer Hjem?

9.6 Jesus: "Synd eksisterer ikke"

At Jesus var gnostiker kan der ikke være meget tvivl om. Da gnostikerne hverken havde brug for kirker eller præster, er det måske grunden til, at kirkefædrene fordømte dem som kættere og lagde så meget vægt på julenisse-historier om "skøgen" Maria og "forræderen" Judas? Altid godt med nogle at hade – eller hva'?

Og "himmel og havskum" – i Thomas-evangeliet siger Jesus minsandten de forbudte ord: "Synd eksisterer ikke".

Lad mig gentage: Synd eksisterer ikke - det er blot en skør tro - og når synd ikke eksisterer, smuldrer hele grundlaget for den kristne kirke. Magtmidlerne for at sikre "organisationens" position og indtjening, løn til præster, ufattelige rigdomme, drikkekrus og bestik i skinnende guld, himmelstræbende katedraler m.m. opløses for altid til den intethed, hvorfra de kom.

Tror du på synd, er du blevet narret til at tro, at du er gud, helt på linje med vore dages helgale "videnskabsmænd".

Selvfølgelig vidste Jesus, at synd i virkeligheden ikke eksisterer. Dette er imidlertid ikke det samme som, at vi mennesker oplever os selv om ”syndfri”. Tværtimod er vores tro på, vores faste overbevisning om, syndens virkelighed, den ”billet” der sikrer vores mange rejser til et godt nok tidsbegrænset jordisk ophold. Troede vi ikke på synd, ville vi ikke komme her.

Når Jesus i evangelierne siger noget i retning af: *”Rejs dig og synd ikke mere”*, taler han den helbredtes sprog. Han kunne have sagt *”rejs dig og tro ikke længere på synd”*, men ville da ikke have brugt ord, som den helbredte forstod.

9.7 Jesus døde IKKE for vore synders skyld

Jesus ”led” ikke på korset og han døde IKKE for vore synders skyld, han påtog sig ikke vores synder. Gejstlige og ikke gejstlige har lige siden Jesus’ tid, fortalt deres egen historie om hvad de ville føle hvis de var i Jesus’ sted.

Derimod kom han for at lære os, hvordan vi undslipper den rævesaks, vi selvvalgt sidder i, vores tro på synd. Jesus fortalte os, at vi kan gøre dette ved at lære og praktisere sand tilgivelse.

9.8 En lille historie om frelseren, broderen og vennen

For et par tusinde år siden vandrede en mand i Palæstina med det ene formål at lære os mennesker hvordan vi kommer Hjem. I to tusind år har vi misforstået hans budskab, hans lære og hensigter. I stedet har vi misbrugt hans navn til at berige os selv, samle formuer ud over enhver grænse for anstændighed,

forvirre og forlede vore brødre og søstre for egen vindings skyld, myrdet og bekriget hinanden i hans navn.

Endog dengang var manden, jeg taler om, kun elsket af få. Han var misforstået af alle undtaget en håndfuld eller bare to. Lat-terliggjort, hadet og fordømt af de mange. Forfulgt, fanget, fængslet, tortureret og stillet for retten af romerne, de hadefulde skriftkloge, Farisæerne og Saddukæerne. Dømt af folket som en forbryder blandt forbrydere og korsfæstet indtil "døden".

Forsvarede han sig nogensinde med et enkelt ord?
Afviste han en eneste af alle de falske beskyldninger der rejstes imod ham?

Nej, det gjorde han ikke, og dermed gav han os det endegyldige bevis på, at han er den længe ventede Messias, vores Frelser, Guds Søn, og at han taler sandt når han fortæller os: *"Jeg er vejen og sandheden og livet. Ingen kommer til Faderen uden ved mig"*.

Men hvorfor, hvordan kommer det sig, hvilke beviser?
Mange hører hans ord, men få vil forstå *"thi den port er snæver, og den vej er trang, som fører til Livet og de er få, som finder den."*

Retfærdiggør du dine angreb med hvad, du tror er hans, fandt du den ej heller.

Kun lidt bedes du om for at finde vejen, ”*som fører til Livet*”. Læg blot for en stund din egen tro til side, så hans ord kan nå frem. Begge er de tro så klart, men den ene vil holde dig i helvede, den anden lede dig Hjem.

Din urokkelige beslutning og hans hjælp vil åbne porten, og den lykkelige dag vil komme, når vi atter mødes med ham i Guds evige lys.

Kan vi gøre andet end prise modet og kærligheden til ham, der gik foran os og viste os den rette vej Hjem?

Vanskeligt?

Åh ja, men kun så længe du er overbevist om, at du har ret, og han tager fejl. Og forresten, er det ikke besynderligt, at vi græder over hans ”død” og glemmer lektien, han lærte os: At vi ikke kan dø?

9.9 Jesus er den, han påstår, han er

Men hvorfor er Jesus’ manglende ord til sit forsvar det entydige bevis på, at han præcis er den, han påstår, han er: Messias, frelseren?

Det er kun til at forstå, når vi indser, at forsvar og angreb er en og samme sag, og at ethvert forsvar derfor giver os skyld præcis ligesom ethvert angreb.

Så hvorfor er det et angreb, når vi blot forsvarer os imod et andet menneskes sårende ord?

Forklaringen ligger i ”de sårende ord”, for inden vi forsvarer os, har vi opfattet, at vi selv blev angrebet og har dømt ”angri-

beren” som ”ond”, ”uforskammet”, ”idiot”, ”uden empati” eller hvilket som helst ord, vi får i tankerne, når vi opfatter et ”angreb”.

Hvis ikke vi opfattede angreb, ville vi ikke overhovedet blive berørt, ikke overhovedet reagere, men blot forblive uanfægtet neutralt som når vi hører et ”goddag”.

Som jeg har omtalt, er det psykologisk set uundgåeligt, at vi føler skyld, når vi angriber. Denne mekanisme har sit udspring i vores tro på synd (se tidligere kapitel 6). Faktum er, at så længe vi tror på, at synd er virkelig, er det undgåeligt, at vi føler skyld og frygt.

Vores Hjem er som sagt en ikke-dualistisk tilstand af ren, uforanderlig og evig Kærlighed, hvorfor den mindste lillebitte tanke om synd, skyld og frygt ikke kan eksistere der. Kun Kærlighed kan eksistere i vores Hjem.

Derfor, hvis Jesus havde forsvaret sig med et eneste ord – ja, havde han den mindste tanke i sit sind om et forsvar, ville han ikke være i stand til at ”komme Hjem” – porten ville ganske enkelt være lukket for ham – og han havde modbevist sin påstand om at være den profeterede Messias.

Jeg ved dette, for i samme øjeblik jeg troede på den dualistiske ide ”dette har jeg ikke fortjent”, forsvandt jeg ud af Himmeriget og sad forbløffet atter tilbage i min slidte sofa.

9.10 Foretrækker du at have ret eller være lykkelig¹?

Vi tilgiver aldrig andre for, at de gør os ondt. Vi tilgiver derimod os selv for at have opfattet forkert, at vi har set noget andet i dem end kærlighed eller deres bøn/nødråb om kærlighed – vi så jo at ”de gjorde os ondt” hvilket er et angreb som utilgivet giver os skyld.

Hver eneste gang vi ser/opfatter andet end kærlighed, har vi således brug for at korrigere vores opfattelse, hvilket vi gør ved hjælp af tilgivelse.

Det kan i denne forbindelse være gavnligt at tænke lidt over, om du vil have ret eller være lykkelig, for du kan ikke være begge dele.

Fasthold at du har ret, og du sidder i rævesaksen. Slip ideen om at du har ret, og du baner vejen for dine lykkelige dage i fred med dig selv og med verden omkring dig. Det er et valg, og et valg kun du kan træffe.

Du har magten over om du vil være lykkelig eller ulykkelig. Du kan vælge det sidste, men vid da, at du har valgt og nu forsøger at skjule dit valg med klynken og beskyldninger imod alt og alle, at det er ”verden” som gør dig ulykkelig, deprimeret, ked af det, syg, uoplagt, irriteret, hævngherrig, træt, ude af dig selv, oprørt, forbandet, vred, rasende osv. osv. osv.

Det er ikke ”verdens” eller andres skyld, men udelukkende din. Du er årsagen til din lykke eller ulykke.

1 (15) [T-29.VII.]

9.11 Alt er et spørgsmål om opfattelse

Alt er et spørgsmål om opfattelse, og da du er opfinderen af din opfattelse, kan den ændres – ikke af dig, men af en alvidende kraft, som er i dig, men ikke af dig, en kraft som ingen forbindelse har til opfinderen af din opfattelse – dit ego.

Fra Thomas-evangeliet: Hvis de som leder jer siger, ‘Sandelig, Himmeriget er der oppe i himlen’, da vil fuglene komme før jer. Siger de til jer, ‘Det findes i havet’, da vil fiskene komme før jer. Men jeg siger jer, Himmeriget finde inde i jer², og udenfor³ jer. Når I lærer jer selv at kende, vil I få gnosis og I vil indse, at det er jer som er den levende Guds Sønner. Men kender I ikke jer selv, vil I forblive i armod og det er jer som er denne armod.

-
- 2 Vær opmærksom på, at ”inde i” ikke er inde i vore krop, men inde i vores sind.
 - 3 Udenfor jer: Alt hvad vi ”ser ude i verden” er afspejlinger af vores eget sind. Ser vi krig og ufred, er det afspejlinger af vores ego-sind. Ser vi kun kærlighed, er det en afspejling af vores Kristus-sind. Derfor, når vi som Jesus her forudsætter, ”ser” Himmeriget ”udenfor” os, er det fordi vi ser en afspejling af vores Kristus-sind.

KAPITEL 10

10. VORES SPLITTEDE SIND

10.1 I sinde findes både problemet og dets løsning

For at forstå sand tilgivelse er det nødvendigt at vide lidt om vores ”sind”, hvad det er, hvordan det fungerer og hvordan det er ”skruet sammen”.

Da sjæl er et ord med mange betydninger, bruger jeg som tidligere nævnt i stedet ordet ”sind”.

Sindet er en ikke-fysisk eller åndelig del af ethvert menneske. Vores hjerner er modtagere ligesom en radio-modtager der ikke producerer noget som helst, men blot modtager signaler som udsendes fra et andet sted. Alle vore tanker og handlinger udgår fra beslutninger i vores sind.

Veldokumenterede nærdød-oplevelser, såkaldte ud-af-kroppen oplevelser (dvs. en bevidst og tidsbegrænset adskillelse af sinde fra kroppen) samt åbenbaringer, ville ikke være muligt, om ikke det forholder sig således.

10.2 Adskilte mennesker

Det er nok ikke nogen stor overraskelse, at vi mennesker oplever os selv som ”adskilt fra” alle andre mennesker. Vi klæ’r os forskelligt, sætter håret forskelligt, vore næser og hudfarve er forskellig, vi taler og tænker forskelligt osv. osv. Selv om vi alle er mennesker, findes der formentlig ikke to som er totalt identiske. Selv kloner – som nogle mener ”videnskaben” har produceret i årevis - vil formentlig sætte håret en smule anderledes når de om morgenen ser sig i spejlet.

Det synes at være meget vigtigt for os, at vi er forskellige, at vi er noget specielt og i hvert fald ikke som alle de andre. Vores kroppe er den ultimative demonstration af vores behov for at være forskellige, at vi er præcis ligeså adskilte og ensomme som de fleste føler sig.

Oplevelse at være adskilt bunder i, at vi tror vi har ”forladt” Gud, adskilt os fra vores Ophav. Hvordan denne adskillelse gik til kan man naturligvis kun gætte om.

På det tidspunkt hvor jeg fik min åbenbaring havde jeg ingen anelse om alt dette. Jeg havde afskrevet Gud mange år tidligere og var i øvrigt af den opfattelse, at den officielle Kristendom

var en verdslig pengemaskine og/eller en tand- og blodløs statsreligion uden mål og mening.

For at udtrykke det mildt var min åbenbaring derfor en kolossal overraskelse for mig. Skønt den for evigt står som mejslet i min erindring, havde jeg ingen anelse om hvad det alt sammen betød.

Oplevelsen var imidlertid mere virkelig og mere sand end noget jeg nogen sinde havde kendt til. Vores fysiske verden var/er i sammenligning blot en uvirkelig drøm eller rettere et mareridt vi endnu ikke er vågne fra. Jeg havde ”set ned i” den fysiske verden og kunne bekræfte, at den blot var en drøm, en illusion, en fejlagtig tro.

De bibelkyndige husker sikkert, at der i første Mosebog står:

”Da lod Gud Herren en tung søvn falde over Adam”

Da Biblen siges at være skrevet, eller i det mindste dikteret af Guds Selv, kan det umuligt være en tilfældighed eller et ”miss”, at der intet sted i hele den tykke bog står at læse, at ”Adam” er vågnet fra sin tunge søvn?

Da jeg sad tilbage igen i min sofa – kastet ud af Paradis af min egen tro - var tankerne, som igen og igen kom til mig, at ligegyldigt om det skulle tage mig resten af livet, så ville jeg forstå og om muligt hjælpe andre til samme oplevelse. Nok unødigt at sige, men trangen til at genoptage mit ”elskede” job som rådgivende ingeniør er aldrig kommet tilbage igen.

Det næste års tid gik med utallige forsøg på at få mennesker, som jeg troede havde forstand på disse sager, til at give mig nogle plausible forklaringer; præster, officielle og uofficielle trossamfund, andre ”troende” af varierende valør, new-age guruer, i skrifter og i bøger etc. etc. etc. Ingen syntes at ane hvad jeg talte om - hvilket sikkert for en stor del kan skyldes mine mangelfulde forklaringer da jeg sandt at sige havde vanskeligt ved, at finde ord som blot tilnærmelsesvis gav et billede af min oplevelse.

10.3 Fætter viser vej

En solskinnende eftermiddag sad jeg i sofaen hos min kyndige fætter og beklagede mig over mine resultatløse anstrengelser. Da jeg løb tør for selvmædlighed, sagde han stilfærdigt: Kan du se den tykke, blåsorte bog der henne i reolen? Det kunne jeg, og han fortsatte: Tag den med dig hjem og læs den. Og det gjorde jeg så.

Denne dag blev starten på de næste 7 års studier som resulterede i at det ”uforklarlige” blev forklaret og forstået og ikke mindst erkendt som så enkelt og ligetil at ikke mange vil tro det før end de selv oplever det.

Bogen som blev min øjenåbner hedder ”A Course in Miracles”. Den er mig bekendt den eneste spirituelle lærerbog som er beregnet for Vesterlændinge hvis hele liv er præget af Kristenkommen i langt højere grad end vi selv aner.

Er du en ærlig åndeligt søgende ligegyldig hvorfra du kommer – fra enhver eller fra ingen religion - er A Course in Miracles måske lærebogen du har søgt.

Det er ingen let bog at gå til, men du er så heldig stillet, at du kan få en håndsrekning hvis du læser ”En dansk introduktion til ACIM”. Send mig en mail og du får en pdf i din mail-box.

10.4 Adskillelsen

En kortfattet historie om hvordan vores adskillelse fra Gud kunne have foregået:

Gud og Hans Sønner er forenet som Ét i en åndelig tilstand af ren ubetinget Kærlighed. På et tidspunkt får en del af Guds Sønner den tanke om der mon kan være mere end Alt.

Som tidligere forklaret, og som jeg selv oplevede da jeg under min åbenbaring fik tanken ”dette har jeg ikke fortjent”, kan dualitet ikke eksistere i Guds Rige. Ligesom jeg, måtte den del af Guds Sønner (dvs. alle vi jordiske egoer) som hoppede på lim-pinden derfor adskille sig fra Kærligheden, fra Gud.

Straks dette skete, opdagede disse Guds Sønner at de havde taget grusomt fejl. De indser, at de - med deres tanke ”mon findes mere end Alt” - har angrebet, læs: syndet imod, Gud. Synd var dermed blevet en realitet for denne del af Guds Sønner. Deres nyhvervede tro på synd afføder som tidligere nævnt skyld hvis tredje og uundgåelige slutresultat er frygt.

De adskilte Guds Sønner er således rædselsslagne af frygt da de er overbeviste om, at Gud - som de tror de har syndet imod - nu kun er ude på at påføre dem deres velfortjente og nådesløse straf.

Selv om vi ikke kan vide hvordan denne adskillelse skete, kan vi ikke desto mindre trække en lige linjen fra ovenstående historie til os selv i denne verden: Troen på synd, skylden over at "træde ved siden af" og slut-resultatet frygt som i bund og grund er frygten for Guds straf - ethvert menneskes grundfrygt - er så uudholdelig, at langt de fleste af os har begravet den under tonsvis af projektioner: Det er ikke min men din skyld.

(16) *Hvis formålet med dette kursus er at hjælpe dig til at erindre hvem du er og hvis du tror, at det du er skræmmer dig, da må det følge, at du ikke lærer dette kursus. Ikke desto mindre er begrundelsen for dette kurset, at du ikke aner hvem du er. [T-9.I.2]*

10.5 Julenisse kontra sand tilgivelse

Formentlig til nogen overraskelse for de som beskæftiger sig med julenisse-tilgivelse, giver denne praksis os skyld i stedet for at forløse os fra skyld.

Årsagen hertil er, at den den gængse julenisse-metode ikke er tilgivelse men derimod en undskyldning af personen der har gjort os fortræd. Når vi (specielt) i nære forhold oplever at blive sårede, fornærmede eller "ude af os selv" over noget som for eksempel vores partner siger eller gør, kan tanken om at tilgive dukke op. Vi indser måske efter moden overvejelse, at det nok er bedst for vores forhold at "glemme" hele sagen. Vores

”tilgivelse” vil lyde noget i retning af dette: ”Jeg tilgiver dig for at du gjorde/sagde ditten-datten som gjorde mig virkelig ond og meget ked af det. Rent ud sagt sårede du mig så dybt at jeg endnu ikke er kommet helt over det”.

Som du ser mener vi, at vi tilgiver når vi undskylder vores partner for at have gjort os fortræd. Dette er ikke tilgivelse men en anklage imod en anden person, og hvad er anklager andet end angreb? (Resultatet – skyld og frygt - er det samme om vi undskylder os selv, i stedet for at undskylde partneren).

Da vi tror på synd, vil ethvert angreb uundgåeligt give os skyld. Vi tror vi har tilgivet, men har i stedet givet os selv skyld. Har du oplevet denne form for ”tilgivelse”, husker du sikkert, at du - efter du var blevet ”tilgivet” - stod tilbage med en udtalt følelse af at være blevet angrebet.

Kirkernes julenisse-tilgivelse er ikke tilgivelse som vores mestre ønskede vi skulle tilegne os. At gøre os selv større end andre og agere så flinke, at vi vælger at se igennem fingre med et andet menneskes ”udåd” - slå en streg over det, glemme det skete - er ikke tilgivelse men angreb.

Sand tilgivelse starter med at du til din tæer-krummende rædsel opdager, at du personligt har ansvaret for hvad du ser, hvad du opfatter og hvordan du fortolker hvad dine sanser bringer til dig fra ”verden udenfor”. Ingen andre end du selv har ansvaret herfor – det er jo dig der både ser, opfatter og fortolker. Ingen

gør det for dig og ingen tvinger dig til at fortolke på en bestemt måde.

Denne erkendelse er nødvendig og er hvad jeg tidligere har omtalt som at ”tage magten eller kraften tilbage til sig selv”. Først når vi gør dette, er vi i stand til at gøre en forandring for os selv og for verden. Det er millioner af gange lettere at ændre sin egen opfattelse end at ændre hele verden.

Når vi gennem sand tilgivelse får vores opfattelse ændret, vil verden på mirakuløs vis synes at ændre sig. Du vil med garanti aldrig igen se den verden du oplevede inden. I stedet for at se alt igennem ”frygt-briller” vil du se alt igennem kærlighedens briller. Verden som sådan ændre sig ikke, men din opfattelse af verden ændrer sig totalt.

Som det siges i ACIM:

(17) *Projektion laver opfattelse. Som et menneske tænker således opfatter det. Derfor, forsøg ikke at ændre verden men vælg at ændre dit sind om verden. Opfattelse er et resultat ikke en årsag.*
[T-21.in.]

Altså, ændrer vi opfattelse ændrer vi også verden eller rettere vi ændrer den verden vi ser.

Og jeg siger; hvorfor vælge en opfattelse som gør dig ondt i stedet for en opfattelse som gør dig godt? Begge er blot et valg og synes det ikke ganske masochistisk at foretrække førstnævnte?

10.6 Mere om sindet

Som sagt har vi adskilt os fra Gud og som sagt er vores grundfrygt angsten for at Gud vil straffe os fordi vi har syndet imod Ham. Denne rædselsvækkende frygt fik de adskilte Guds Sønner (det vil sige du og jeg) til at splitte vores sind i to dele.

Vi lukkede så at sige porten til Guds Stemme¹ som stadig findes i os og lavede i stedet et ”ego-sind” hvor Gud ikke kunne komme eller rettere hvor vi ikke er i stand til at høre Guds Stemme som konstant kalder på os om at vende Hjem og fortæller os, at synd blot er en tro, en fejl uden reel betydning, uden magt.

10.7 Vores splittede sind

Menneskes sind består af tre dele:

1. Ego-sindet, i ACIM også kaldet det urette sind. Denne del af vores sind fortolker alt ud fra vores ”medfødte” tro på at synd er virkelig.
2. Den anden del kaldes Kristus-sindet eller det rette sind. Fra Kristus-sindet kalder Guds Stemme (Helligånden) konstant på os, at vi skal komme Hjem, at vi blot drømmer en fejlagtig og usand drøm og at denne drøm for længst er forbi og intet overhovedet er hændt i eller med Guds Rige.
3. Sindet har også en tredje del som kaldes beslutningstageren dvs. vores fri vilje til at beslutte for egoet eller for Kristus.

1 Når Jesus i Thomas-evangeliet (og i mange af det Ny Testaments skrifter) siger “... *Himmeriget finde inde i jer* ...” så mener han, at Guds stemme (Helligånden) til stadighed og uforanderligt findes i ethvert menneskes sind – ikke i ego-sindet -men i vores Kristus-sind.

Så længe vi oplever os som beboende en fysisk verden bruger vi vores fri vilje til at lade os styre fra ego-sindet hvorfor vi fortolker alt vi opfatter med egoets frygt-briller.

Når vi tilgiver sandt vil vi i små glimt se verden igennem kærlighedens brilleglas. Disse ”små glimt” bliver langsomt men sikkert større og mere konstante. Endemålet er, at vi gennem tilgivelse får ”Kristus-vision” hvilket vil sige, at vi ser alt og fortolker alt ud fra Kristus-sindet og hverken synd, skyld eller frygt vil længere eksisterer. Det var således Jesus så sig selv og verden og det var hvad han kom for at lære os.

10.8 ”Verden” ændrer sig ikke

Som sagt ændrer verden sig ikke en tøddel, men vores opfattelse og fortolkning af verden er total-forandret fra frygt til kærlighed.

Vi behøver derfor ikke længere lukke vores sanser for ”alt det onde som sker der ude i verden”. Vi behøver ikke længere fornægte og omfortolke alt hvad vore sanser bringer os. Vores mavepine og migræneanfald forsvinder. Vores fortvivlelse over død og ødelæggelser forsvinder. Vores tro på Guds straf, på verdens undergang, på ”stigende” CO2-niveauer, på ”dødbringende pandemier”, på hvad som helst ”de” vil have os til at tro på, forsvinder som dug for solen.

”De” vil ikke længere have magten over os, for vi har taget magten tilbage til os selv og nu endelig bruger vi vores fri vilje ret: Til at sanse og fortolke alt som kærlighed eller et (nød)råb om kærlighed, til at komme Hjem.

10.9 Tilgivelsens transformation

Sand tilgivelse kan kort beskrives således: Vi tillader at vores fejl-fortolkninger bliver ændret for os - fra egoets frygt til Kristus-sindets kærlighed.

Når vi oplever at blive angrebet – såret, ude af os selv - er det udelukkende fordi vi har tilladt at blive styret fra ego-sindet. Vi har helt bogstaveligt givet egoet magten over os.

Vi kan derfor ikke selv ændre vores opfattelse/vores fortolkninger af det vi opfatter som udenfor os, da vi jo i det øjeblik identificerer os 100% med egoet og ser alt gennem dets frygt-briller. Egoet vil desuden aldrig ændre sig selv da det i så fald ville begå hara-kiri.

Vi behøver derfor en kraft udenfor egoet - en kraft som intet overhovedet har at gøre med egoet - til at formidle denne transformation fra egoets frygt til Kristus' kærlighed.

Når vi praktiserer sand tilgivelse bliver vi ikke uempatiske som du måske kan tro. Tværtimod. Vi bliver medfølende, ikke medlidende som mange forveksler med empati.

Lad min minde dig om Jesus' sidste år i Palæstina, som på daværende tidspunkt ikke stod meget tilbage for vore dages vold, umenneskelighed og krig. Han omgikkes spedalske, syge og blinde, tiggere og prostituerede, men aldrig blev han ude af sig selv over al den elendighed han så. Ikke heller helbredte han ethvert mennesker som vi – om vi var der - ville have anset for syg og i stærkt behov for helbredelse.

Sand tilgivelse gør os rolige og medfølende med ønsket om at hjælpe alle de som selv ønsker at blive hjulpet, de som selv beder om hjælp.

Da Jesus nærmede sig Jeriko, sad der en blind mand ved vejen og tiggede. Han hørte, at en skare kom forbi, og spurgte, hvad der var på færde. De fortalte ham: »Det er Jesus fra Nazaret, som kommer forbi.« Da råbte han: »Jesus, Davids søn, forbarm dig over mig!« De, som gik foran, truede ad ham for at få ham til at tie stille; men han råbte bare endnu højere: »Davids søn, forbarm dig over mig!« Og Jesus stod stille og befalede, at manden skulle føres hen til ham.

Da han var kommet derhen, spurgte Jesus ham: »Hvad vil du have, at jeg skal gøre for dig?«

Han svarede: »Herre, at jeg må kunne se.« Og Jesus sagde til ham: »Bliv seende, din tro har frelst dig.«

Straks kunne han se, og han fulgte ham og priste Gud. Og hele folket så det og lovpriste Gud. (Lukas 18, 35-43)

(18) Dit rette sind ser kun brødre for det ser kun i sit eget lys.
T-7.III.

KAPITEL 11

11. SAND TILGIVELSE

11.1 Først lidt repetition

Uanset om du tror det eller ej, har alle mennesker et sind.

Når vi befinder os i en fysisk verden, har vores sind tre dele:

Ego-sindet (det urette sind), Kristus-sindet (det rette sind) samt ”beslutningstageren”, som træffer valget, om vi vil styres fra ego- eller Kristus-sindet.

Kristus-sindet er, hvad jeg har refereret til som vores åndelige eller spirituelle halvpart. Du kan fornægte dets eksistens, men Kristus-sindet vil altid være i dig og ligegyldigt hvad du gør, eller hvad du tror, forsvinder det aldrig.

Som nævnt har vi på grund af vores frygt for Guds straf, splittet vores sind og ”selv-produceret” et ego-sind, som nu er herre over alle vores tanker og handlinger. Når vi vælger, at tilgivelse er sandt, ”overlader” vi styringen til vores Kristus-sind. Vi for-ener vores vilje med Guds Vilje for os som er vores sande vilje – ikke noget ”fremmedartet” som påtvinges os.

Kun her i verden kan vi ”udvikle” vores sind i retning af en større åndelig indsigt. Hver gang vi inkarnerer, begynder vi, hvor vi sidst slap, lige indtil den dag vi gennem tilgivelse har erkendt, at skyld ikke eksisterer, og vi skyldfri kan gå Hjem. Vores ego-sind er hermed omgjort til ”den intethed hvorfra det kom”.

(19) Når lyset kommer og du har sagt ”Guds Vilje er min”, da ser du en sådan skønhed at du ved den ikke er af dig. Den dystre lille verden forsvinder ud i intetheden, og dit hjerte fyldes med en glæde så stor, at det flyver til Himmels - ind i Guds Nærvær. [T-11.III]

11.2 Kroppen

Spørger du en person: Hvem (eller hvad) er du? – har mange vanskeligt ved at give et svar. Efter nogen grublen peger de fleste på deres krop og siger ”det her”. Enhver, der har fornægtet sin åndelige halvpart, må komme til konklusionen, at de er deres krop og derfor forvandles til ingenting når de dør. For dem findes ”intet”, når de forlader denne verden.

11.3 Helligånden

I A Course in Miracles defineres Helligånden som Guds stemme eller vores bindeled til Gud. Straks da en del af Guds Sønner adskilte sig fra Gud, skabte Han Helligånden for at de adskilte ikke skulle føle sig totalt fortabt.

(20) *Han (Gud) skabte Helligånden som Bindeledet mellem opfattelse (ego) og kundskab (Kristus). Uden denne forbindelse til Gud ville opfattelse for altid have erstattet kundskaben i dit sind. Med denne forbindelse til Gud bliver opfattelse forandret og rensset hvilket fører til kundskab. [W43-1]*

11.4 Guds lærere

Intet i vores liv sker af ren slump. Årsagen til, at netop du læser dette, er derfor heller ikke en tilfældighed.

Hvis du uden tilbageholdenhed læser efterfølgende, er jeg sikker på, at du vil nikke genkendende til ACIMs definition af en Guds lærer:

(21) *En Guds lærer er enhver som vælger at blive det. Hans kvalifikationer består udelukkende i dette: På en eller anden måde, på et eller andet sted, har han gjort det bevidste valg ikke at se sine egne interesser som adskilt fra alle andres. Når han en gang har gjort dette, er hans vej åben og hans retning er vis. Et lys er tændt i mørket. Det kan være et enkelt lys men det er nok. Han har indgået en aftale med Gud – selv om han endnu ikke tror på Ham. Han er blevet en frelsens budbringer. Han er blevet en Guds lærer. [W43-1.1]*

(22) *De kommer fra hele verden. De kommer fra alle religioner og fra igen religion. De er det som har svaret. Kaldet er universelt. Det pågår hele tiden og overalt. Det påkalder lærere til at tale sin sag og udfri verden. Mange hører det men få vil svare. [W43-1.2]*

Alle påkaldes vi konstant for at påbegynde, hvad vi kom her for at lære og gennemføre - at finde tilbage til vores sande Jeg og til vores Ophav. Måske tror du det ikke, men det er dog blot din opfattelse, og som du nu ved kan opfattelse ændres.

11.5 Udsoning

”Soning” (som udsoning er omdøbt til i den ny bibeloversættelse) er et kristent begreb, jeg endnu ikke har omtalt.

De fleste bibelkyndiges forklaringer hælder til den anskuelse, at vi mennesker skal sone (læs: betale Gud en pris), fordi vi har syndet imod Ham.

Denne ”pris” synes mistænkeligt nær en eller anden strafafgift, hvormed vi adskilte skal formilde Gud, så Han atter kan acceptere os og se igennem fingre med vores ”svig”.

Vi mener således, at Gud benytter sig af vores misforståede julenisse-tilgivelse og efter moden overvejelse, og en passende bod er blevet erlagt, undskylder synderen.

Som tidligere nævnt giver den form for ”tilgivelse” skyld – hvilket vi således i vor ”visdom” nu har tildelt Gud. Ak og ve, hvilken skør og uforstandig idé¹.

Det er nok vanskeligt at finde en af vore menneskelige ”uheldige” egenskaber vi ikke allerede har projiceret over på Gud.

1 I øvrigt ”tilgiver” Gud ikke for Han/Kærlighed ser ingen fejl hvorfor Han ikke har ”behov” for at tilgive. Så han fejl, ville Han desuden ikke være Gud. For Gud er vores selvpåførte adskillelse for længst afsluttet, uset og uhørt som et lille rids i en CD-skive ingen hverken kan se eller høre.

Ligesom stort set alle misforståede kristne begreber omfortolker ACIM også ordet (ud)soning. Her betyder udsoningen, at vi gennem sand tilgivelse kommer til den erkendelse, at vi (og alle andre mennesker) er som Gud skabte os².

Som tidligere antydet et par gange har Gud ikke blot én Søn (Jesus af Nazaret) og i tilgift en flok uægte krabater (os). Kort og godt, vi er alle Guds Børn eller Guds Sønner.

11.6 Mere om Raymond Moody's undersøgelser

Jeg har tidligere omtalt, at dr. Raymond Moody iværksatte en større undersøgelse blandt mennesker, som havde haft såkaldte "nærdøds-oplevelser" – altså mennesker som lægerne f.eks. under en operation havde erklæret klinisk døde³.

Det var Moody's hensigt blandt andet at undersøge, om der var nogle karakteristiske fællestræk i alle disse nærdøds-oplevelser. Der var en hel del.

Blandt andet syntes det som et fællestræk, at når et menneske forlader denne verden bliver vedkommende "ledt" ind i og "ført" igennem en lang grå-mørk "tunnel". For enden af denne tunnel mødes de af et "væsen", som stråler af lys og som indhyller dem i ren, ubetinget Kærlighed. Stort set alle fortæller, at dette "væsen" er "Kristus" eller Jesus.

2 De fleste tror at Gud har skab vores krop. Som tidligere nævnt er Gud ren Ånd og skaber derfor kun Ånd, ikke kroppe. Det ovenfor anvendte "os" henviser derfor til "vores ånd" og ikke vores krop.

3 Klinisk død er et lægeligt begreb, som betyder at blodcirkulation og åndedræt er stoppet i en længerevarende periode. Hospital-personalet slukket og lukker, og patienten efterlades "død" på operationsbordet.

Den beskrivelse, de giver, svarer fuldstændig til det lysende, kærlige ”væsen”, som mødte mig, og som jeg tidligere fortalte ”gik ind i mig”, hvorved jeg forvandlede til ”ham” – lysende som sole og klædt i en lang hvid-strålende klædning.

Kærligheden og lyset som kommer fra dette væsen er så totalt berusende, så overvældende, at ingen ord i verden rummer det. Vi kan ikke i vores vildeste fantasier tro, at ”han”/”dette væsen” har noget som helst at gøre med os. Han er uendelig forskellig fra, hvordan vi opfatter os selv (som kroppe), så ubeskrivelig ”hellig”, at han umuligt kan have den ringeste tilknytning til os.

Men det har ”han”.

Dette ”væsen”, som mennesker møder i deres nærdøds-oplevelser, ”ham” jeg mødte i Paradiset og blev forenet med, ham Paulus mødte på sin vej til Damaskus, er vores sande, vores evige og uforanderlige Gudskabte Selv.

Skønt det blev demonstreret for mig så tydeligt, at ingen misforståelser burde være mulig, tog det mig mange år at acceptere, hvad jeg blev vist og vidste: Vi mødes af vores sande, vores virkelige Selv, vores uforgængelige ”ånd”, skabt som Kærlighed af Guds Kærlighed.

11.7 Hvornår skal vi tilgive?

At tilgive er ikke et forlangende, hvorfor du ikke ”skal”. Tilgivelse er et tilbud, du kan benytte dig af, hvis du har lysten og viljen til at kende dig selv helt ind i din kerne og leve dit liv i fred med dig selv og den verden du ser derude.

Hører du til dem, der ligesom jeg i mange år fornægtede alle følelser, er det nødvendigt at ”genvinde” evnen til at føle. Min metode var hver eneste morgen at give mig selv denne opgave: Beskriv med nogle enkle ord, hvad du føler lige nu.

I begyndelsen evnede jeg ikke at beskrive en eneste følelse. Alt var forvirrende og indviklet, barrikaderet bag stængte døre af årelange fornægtelser. Men det blev langsomt bedre, og efter nogen træning var jeg ganske god til både at føle og beskrive hvad jeg følte.

Vi mennesker har forskellige metoder til at klare os igennem en tilværelse, hvor vi dagligt bliver bombarderet med vold, mord, uretfærdigheder, ødelæggelser, død, menneskelige lidelser og katastrofer af enhver utænkkelig art.

Da ingen lærer os hvordan vi skal takle dette konstante overvold, har vi selv (vores ego) fundet en metode som tilsyneladende virker: Fornægt hvad du føler og projicer det hurtigere end fanden får sko på. Denne ”ego-fidus” sammenlignede jeg tidligere med at tisse i bukserne for at holde varmen: Det luner en stund men bliver hurtigt meget, meget koldere.

11.8 Hvorfor er det vigtigt at kunne beskrive sine følelser?

For det første; hvis man ikke kan beskrive sine følelser, er det meget vanskeligt at skille snot fra skæg: Hvad er vigtigt/uvigtigt, hvad bringer mig fred/ufred.

For det andet; Ikke at føle betyder, at jeg er uærlig, jeg gemmer mig bag en påtaget facade, jeg skjuler mig for andre – men

først og fremmest for mig selv. Jeg tør ikke åbne øjnene og se hvem jeg i ”virkeligheden” er, og alle andre skal i hvert fald ikke vide hvilket dårligt menneske jeg inderst inde tror og frygter jeg er.

For det tredje; Når vi tilgiver sandt, henvender vi os til en højere magt udenfor egoet. Denne højere magt – som er ubetinget Kærlighed – har iboende Sig den egenskab, at Den ikke kan ”gå imod”, hvorfor Den ikke kan tvinge eller presse os til noget imod vores vilje – hvilket jo ville være et angreb imod os.

Skjuler vi derfor vores følelser, kan vi ikke få ændret vores opfattelse – vores fortolkninger – fra egoets frygt til Kristus’ Kærlighed.

Det er altid vores opfattelse, vores fortolkninger, af det, vi ”ser derude i verden”, eller i os selv, som vækker vores følelser, hvad enten disse er glæde, sorg eller frygt og rædsel. Derfor – ændrer vi vores opfattelse, ændrer vi også vores følelser. Opfatter vi kun et råb om kærlighed eller et udtryk for kærlighed, vil vi naturligvis kun se en kærlig og glædesfyldt verden.

11.9 Hvorfor besvære sig med lære og praktisere tilgivelse?

(23) Her er svaret på din søgen efter fred. Her er nøglen til mening i en verden, som synes meningsløs. Her er vejen til din sikkerhed langt bort fra alle de farer, som synes at true dig og ryste alle dine håb om nogensinde at finde uforstyrret ro. Her besvares alle dine spørgsmål; her endelig er afslutningen på al din uvished. [L-121.1]

Dette er i korthed, hvad ACIM fortæller os, vi opnår, når vi praktiserer sand tilgivelse.

Jeg kan naturligvis tage fejl, men tror dog, at ethvert empatisk

menneske i denne verden søger fred med sig selv og med ”verden derude”. Så hvorfor ikke lære at praktisere tilgivelse? Som en helt gratis sidegevinst bringer du dig desuden så nær dit Selv og dit Hjem, at det blot er en tanke borte.

Jeg påbegyndte denne artikelserie med at påstå, at du kan lære sand tilgivelse lettere end du lærte at cykle. Jeg skulle måske have sagt, at det er enklere at forklare dig, hvordan du tilgiver sandt end det er at forklare, hvordan man cykler.

Når det drejer sig om sand tilgivelse, skal du stort set ikke selv gøre andet end blot erkende, at du ikke selv kan, og dernæst bede om, at ”det” gøres for dig. Så enkelt tror jeg ikke noget menneske i denne verden har lært at cykle.

Når du har dette med at føle på plads, er den mest enkle måde hvorpå du kan konstatere, om du har ”brug” for at tilgivelse dette:

I en eller anden situation oplever du, at du har opfattet/fortolket noget udenfor (eller i dig selv) som andet end kærlighed eller en bøn/et (nød)råb om kærlighed. Dette er tilfældet, hver eneste gang du mærker den mindste lille sting af irritation, for som ACIM udtrykker det:

(24) Graden af følelser, du oplever, betyder ikke noget. Du vil blive mere og mere klar over, at et lille stik af irritation blot er dit dække over et intenst raseri. [L-21.2]

Længe inden jeg havde påbegyndt min spirituelle rejse, krum

mede jeg træerne, hver gang jeg så en politiker i TV. Jeg kunne endog skære tænder og gå irriteret rundt om mig selv, indtil det "ligesom" var glemt, læs: fortrængt. Og selvfølgelig gav jeg "ham i TV" skylden for min langt mere end "stikkende" irritation.

11.10 Kan vi ikke bare selv ændre vores opfattelse/fortolkning af det som gør os ondt?

Desværre kan vi ikke det. Mange prøver men hvis sandheden skal frem, er jeg sikker på at resultatet aldrig er blevet positivt. Grunden til at vi ikke kan selv er, at når vi oplever nogen eller noget, som irriterer, sårer, gør os ude af os selv osv., er årsagen altid, at vi har set gennem egoets frygt-briller. Vi er låst fast i, og forblændet af, egoets frygt-spind. Når vi er i egoets vold, er vi overbeviste om, at vi har ret og "de andre" er helt galt afmarcheret.

11.11 Et tænkt eksempel:

Din partner siger til dig: "Hvorfor hentede du ikke pakken på posthuset, som du lovede mig?"

Du opfatter ordene som en bebrejdelse og føler dig irriteret – eller hvad du nu føler.

Du har således opfattet/fortolket din partners ord som noget andet end kærlighed eller en bøn om kærlighed.

Din irritation fortæller dig, at du fejlagtigt har fortolket din partners ord som et angreb på dig.

Hvis du ønsker det, og beslutter dig for, at finde tilbage til samhørigheden med din partner, er sand tilgivelse vejen.

11.12 Følgende trin for eksempel er anvendelige:

1. Du mærker og erkender, hvad du føler over angrebet på dig. Du løber ikke fra følelserne, du "sugar-coater" dem ikke, du forsøger ikke at fornægte, hvad du føler, du undskylder ikke ham/hende for at have en "bad-hair-day" eller lignende.

Dine følelser er præcis, som de er, og du føler dem præcis lige-så ubehagelige, som de er. Dette er et vigtigt punkt, som ikke skal forbigås uden dog at blive trukket i langdrag.

At gemme eller fornægte, hvad du føler, ville betyde, at din "Hjælper" ikke kan gribe ind, da "hjælpen" i så fald ville være et angreb på dig.

2. Skønt det kan være vanskeligt, indrømmer du nu for dig selv, at der måske kan være en lille mulighed for, at du har fortolket forkert – du troede jo din partner angreb dig i stedet for at udtrykke en bøn om kærlighed.

3. Du henvender dig til en "højere magt", som står uden for egoets sfære. Har du fået ord som Kristus/Helligånden/Gud galt i halsen, hvorfor disse ord giver dig ubehagelige associationer, kan du i stedet gøre således: Forestil dig en åndelig kraft af ren ubetinget kærlighed som intet har at gøre med din fysiske krop eller den fysiske verden. Forestil dig for eksempel et kærligt "væsen" der – badet i strålende hvidt lys – lægger hånden på dit hoved og du ser at: *"..... hans ansigt lyser som solen, og hans klæder er hvide som lyset"*.

Du henvender dig til dette "væsen" med nogle få ord som: Hjælp mig, for jeg har mistolket min partner. Jeg troede "navn" angreb mig, og jeg følte mig virkelig irriteret og ked af det. Jeg

ønsker at være i fred med mig selv og med "navn" og beder dig så indtrængende, at du ændrer min opfattelse så jeg ser og forstår, at "navn" blot udtrykte en bøn om kærlighed. Tak!

Intet mere end dette. Du slipper hændelsen med den viden, at din bøn er hørt, at den er modtaget, og din opfattelse allerede er ændret fra frygt til kærlighed. Vores valg står altid imellem frygt og kærlighed.

11.13 Samme procedure til alle mistolkninger

Metoden er den samme, hvad enten du opfatter problemet som uoverstigeligt stort eller som en ubetydelig bagatel. Husk på, at den lille irritation bare er dit dække over et intenst raseri, og alle bagatellerne måske holder den "underliggende vulkan" fra at bryde ud?

Udfører du ovennævnte lille proces med 100% oprigtighed, er du garanteret et 100% resultat: Din opfattelse vil for altid være ændret fra frygt til kærlighed.

Gør du det derimod uden oprigtighed, er resultatet ikke 0, men blot et forsøg blandt flere kommende, der vil resultere i dit mesterskab.

Med oprigtighed mener jeg, at du indstiller dig på fuldstændigt at acceptere hvilken som helst forandring af dit sind, som "din højere magt" bibringer dig - også selv om svaret vækker din modstand. Når vi beder om noget, skal vi være villige til at acceptere gaven, vi får, uden at tvivle. Vi kan være sikre på, at gaven, vi får, præcis er den, som på alle måder er korrekt.

Vi mennesker er kommet så langt bort fra os selv, at vi ikke aner, hvad der er til vores eget bedste:

(24) Hvordan kan jeg vide hvad der er til mit eget bedste når jeg ikke engang ved hvem jeg er? Det jeg ville tro var til mit bedste, ville da blot binde mig endnu stærkere til en verden af illusioner.

[L-55.4]

I sand tilgivelse erkender vi, at vi ikke kan selv og vi følger villigt vejen, som vores Vejleder stikker ud for os. Vi beder om at få vores opfattelse ændret fra frygt til kærlighed, hvilket vil ske i lige mål med vores villighed til, at det sker.

Dage, uger eller måneder senere opdager vi pludselig, at vi igen befinder os i samme situation, men nu har fået en helt ny og kærlig fortolkning, når vi hører ordene: ”Hvorfor hentede du ikke pakken på posthuset som du lovede mig?”

Med en smule øvelse kan dette gøres på stedet og på nogle få minutter. I begyndelsen af din indlæringsproces har du måske brug for at sunde dig lidt. Der er derfor intet i vejen for at vente, til du bliver alene. Tilgivelse bliver aldrig for ”gammel”, men kan gøres når som helst, endog hvis personen, vi har et ”udestående” med, for længe har forladt denne verden.

11.14 Øvelse gør mester

I begyndelsen synes du sikkert, at du begår ”fejl”, at du ikke gør det ”rigtigt”, at du føler dig usikker og utilfreds med, hvad du gør. Husk så på, at du ikke gav op, fordi du faldt af cyklen, den gang du lærte dig den vanskelige kunst at cykle. Gør heller

ikke det, når du går i gang med at opleve en kærlig verden ”derude”, en helt ny verden rensset for al din frygt.

Som jeg tidligere har nævnt er sand tilgivelse ikke en flugt fra, ikke en fornægtelse af, alt hvad verden ”byder os” af ulykker, uretfærdigheder, forbrydelser, mord og svig.

Når vi tilgiver sandt, ser og opfatter vi det alt sammen, men vi frygter det ikke, for vi ved, at alt er et udtryk for kærlighed eller et (nød)råb om kærlighed. Er vores fortolkning ikke således, ved vi også, at vi har brug for at få vores fortolkninger korrigeret for os med sand tilgivelse.

11.15 Faldgruber

Ikke mange, om nogle overhovedet, påbegynder studiet af en åndelig vej uden at dumpe i faldgruber, som det kan tage mange år at grave sig ud af. Jeg tror, jeg har prøvet de fleste – og i hvert fald alle mig bekendt.

En af de mest almindelige faldgruber er, at vi bliver hyklere dvs. der bliver uoverensstemmelse mellem, hvad vi siger og gør, og hvad vi faktisk tror og føler.

For eksempel fortæller Biblen os, hvad der er rigtigt og forkert, hvad vi skal/ikke skal, må og ikke må. Kristen eller ej, er vi opdraget til at leve i overensstemmelse med de 10 bud, men vis mig én, der er i stand til at leve op til disse strenge krav. Da vi imidlertid helst vil være vellidt og gerne fremstiller os selv lidt bedre, end vi selv tror vi er, falder vi let for fristelsen til at blive hyklere.

ACIM pålægger dig ingen ”bud”, du skal overholde. Du bliver ikke fortalt, hvad du skal eller ikke skal, men du bliver langsomt ledt til selverkendelse, til skiftet fra egoets frygt til Kristus’ kærlighed.

Vi forstår med stigende klarhed, at verden er en illusion, en drøm vi skal vågne fra. Nogle bruger denne viden som et forsvær for ikke at føle. Bliver vedkommende såret over et eller andet høres ofte: ”Det behøver jeg ikke tage mig af – det er jo bare en illusion alt sammen.”

Mange af disse faldgruber er omtalt i min selvbiografiske bog ”En forunderlig fortælling om vejen Hjem”. Den handler som nævnt lidt om mit liv (før og efter min åbenbaring), en hel del om åbenbaringen, der beskrives så detaljeret og korrekt det har været mig muligt. Du kan få den gratis som en pdf-fil hvis du skriver til mig.

- (25) *Det er din tilgivelse som fører mørkets verden ind i lyset. Det er din tilgivelse som får dig til at erkende lyset hvori du ser. Tilgivelse viser dig, at du er verdens lys. Med din tilgivelse vender sandheden om dig tilbage til din erindring. Derfor, i din tilgivelse findes din frelse.*
[L-62.1]

- (26) *Vejen er ikke vanskelig, men den er meget anderledes. Din er smertens vej, som Gud ikke kender til. Den vej er i sandhed vanskelig og meget, meget ensom. Frygt og lidelse gæster dig og begge følger de med dig. Men denne mørke rejse er ikke Guds Søns vej. Gå i lyset og æns ikke de mørke følgesvende, for de er ikke egnede ledsagere for Guds Søn, som blev skabt af lys og i lys. For altid omsluttet du af det Store Lys og for altid stråler Det fra dig.*
[T-11.III]

KAPITEL 12

12. OG HVAD SÅ NU?

12.1 Ved vejens ende

Den 1. februar 2023 offentliggjorde [NewSpeak](#) den første af en række artikler om spiritualitet. Med dette kapitel 12 er min serie kommet til vejs ende.

I den første artikel "[Vesten synger på sidste vers](#)" nævnte jeg, at det forestående Vestlige sammenbrud for en stor del har sine rødder i Vestens åndelige forfald. Jeg nævnte også, at dette forfald ikke skyldes vores større og mere indsigtsfulde forståelse af os selv, men at det i mere end 100 år har været en bevidst og veludført plan hvis formål er at få "den hvide rase" i knæ - for ikke at sige udryddet.

Anser du dig selv for helt eller delvist irreligiøs, eller mere specifikt for afkristnet, mener du at gudsfornægtelse er det eneste fornuftige og har du efter mange overvejelser valgt ateismen, er der en meget stor sandsynlighed for, at dette valg i al ubemærkethed er blevet indpodet i dit tankesystem og ikke, som du måske tror, er resultatet af din personligt frie og rationelle beslutning.

12.2 Tid til forandring – måske?

Mit formål med artiklerne, nu omsat til en lille bog, er at gøre dig opmærksom på, at den gængse ”kristendom” endnu ikke i dag er kommet ud over sandkasse-stadiet. Som min viv sagde, går ingen vel hele livet i deres børnetøj - på et eller andet tidspunkt vælger de en lidt større og mere voksen model. Endnu er barnetøjet ikke aflagt, men tiden er måske ved at være inde til dette ”ham-skift”? Givetvis har mange følt det så snævert og ubekvemt, at de har forladt kristendommen.

Jeg har forsøgt at give dig en ny indfaldsvinkel til spiritualitet så du måske for første gang i dit liv, bliver opmærksom på, at der findes en ”voksen-tro” som går helt ind til kernen i din ”sjæl”, til sandheden om hvem du i virkeligheden er. Dette burde være kristendommens formål men har vist aldrig været det hos andre end gnostikerne som ikke havde brug for hverken kirker eller præster.

Denne ”voksen-tro” er kun en ”tro” indtil dagen hvor lærdommen er blevet til mesterskab og sand viden er opnået. Læser du

Thomas-evangeliet vil du forstå, at Jesus var gnostiker og hans eneste mål var at lære sine disciple ”kunsten” at komme Hjem.

Jesus’ enkle middel og mål fik Paulus dog hurtigt afsporet med grundlæggelsen af fremtidens magtliderlige statskirker og et præsteskab med boglig Erasmus Montanus ”lærdom” så langt fra Jesus som Mette-Fup er fra sund fornuft.

Forstår vi ikke Jesus’ vej, er det ikke vanskeligt at begribe, at vi almindelige mennesker flokkes om det magtfulde præsteskabs beskyttelse (læs: ”videnskaben”).

At gå Jesus’ vej, forekommer de fleste ekstremt skræmmende for det kræver, at vi dykker ned i vores sjæls allermørkeste afkroge hvor vi er sikre på at finde den grusomme ”sandhed” om os. Gør ikke det, advarer egoet os, for gør du, vil du dø af væmmelse og ren og skær skræk.

Vi adlyder egoets skrækkampagne og afholder dermed os selv fra at opdage sandheden om os, at vi alle er Guds Børn skabt i Hans billede – Kærlighed.

12.3 Beviserne på border

Du som har en ”videnskabelig” indstilling til denne verden, vil lægge mine og tusindvis af andre lignende personlige erfaringer i brokkassen som ”uvidenskabelige”. Ingen af os er nemlig i stand til at opfylde de rådende kriterier for hvad der er/ikke er videnskabeligt – altså at ”forsøget” kan gentages i en uendelighed med præcis det samme resultat (uden alt for meget ”slinger i valsen” i det mindste).

For at forsøg kan blive ok-stemplet som ”sandt” og ”rigtigt”, forlanger videnskaben at samme forsøg under samme betingelser skal kunne gentages med præcis samme resultat.

Et sådan kriterie kan ikke opfyldes når det drejer sig om åbenbaringer. Grunden hertil er den enkle, at oplevelserne er ubeskrivelige og alle mennesker derfor vil ”beskrive” dem ud fra deres personlige erfaringer og livsindstillinger. En anden stor forhindring er, at denne verden ikke har ord der kan beskrive det ubeskrivelige.

12.4 Mere end såkaldt videnskab

Ét er dog sikkert; Oplevelserne indeholder **altid** en ophøjet, fredfyldt tilstand af tidløs, uforanderlig og ubetinget Kærlighed. En åbenbaring er den mest virkelige oplevelse nogen kan få – faktisk er den så sand og virkelig, at denne verden ses som helt og ganske uvirkelig.

Der findes en meget god grund til at det er således:

Sandhed og virkelighed kan per definition ikke eksistere i en dualistisk verden hvori alt forandres med tiden, forandres med den rådende offentlige mening og ”videnskaben” selv forandres når ny ”viden” har fået ok-stemplet.

Almindeligvis mener vi, at ”viden” og ”sandhed” er hvad vi hører/læser i medierne eller lidt mere avanceret hvad videnskaben fortæller os. Dette er imidlertid en falsk og fejlagtig betegnelse eftersom alt i denne verden er foranderligt og derfor intet overhovedet har at gøre med sand/absolut viden og sand/absolut sandhed som er uforanderlig.

12.5 En opvågningen fra drømmen

En åbenbaring er en opvågningen fra drømmen, en afsløring af, at denne fysiske verden er illusionen som vismænd har forsøgt at fortælle os i tusindvis af år. Sandhed og virkelighed kan aldrig findes i et fysisk univers hvor dualitet råder for sandhed er sandhed som aldrig forandres, aldrig kan ændres.

Denne ”opdagelse” kan dog let blive en forhindring, for så længe vi oplever os som værende i en fysisk krop, i en fysisk verden, tror vi jo på illusionen. At fornægte hvad vi faktisk tror er at narre os selv. Hermed binder vi os til den fysiske verden og gør det umuligt at undslippe illusionen, at komme Hjem.

Det sagt er jeg sikker på, at alle som har haft en åbenbaring kan nikke genkendende til følgende punkter, hvis rigtighed jeg kan bevidne ud fra personlige oplevelser:

1. Gud eksisterer
2. Sandheden om dig og mig findes ikke i denne verden
3. Omend ”sovende”, findes der i alle mennesker en åndelig, en evig del, en Kærlighed, som aldrig kan forgå
4. Denne vores åndelige halvpart er vores virkelige Selv, den del af os som Gud har skabt
5. Den fysiske verden, inklusiv vores krop, har intet at gøre med Gud, eftersom Han er Ånd og kun skaber som Sig Selv – Ånd
6. Gud har ikke forladt os. I sin kærlighed til os, har Han sendt os Sine ”stedfortrædere” – Helligånden og Kristus – som altid kalder på os om at komme Hjem

7. Vi skal af egen fri vilje beslutte at komme Hjem da Kærlighed ikke kan tvinge eller forcere os til noget som helst eftersom tvang er det modsatte af Kærlighed
8. Ethvert menneske, vil - på et eller andet tidspunkt, i et eller andet liv - træffe valget, at komme Hjem
9. Vi er så heldige, at der findes åndelige vejledere, og mennesker, som er villige til at hjælpe os på denne i starten vanskelige vej - ”Den, der har ører, skal høre!”
10. Vi er i stand til at lære voksen-spiritualitet da vore dage for første gang i historien indeholder alle nødvendige hjælpemidler
11. Det eneste som kræves af os er vores villighed til at lære
12. Uanset vores meninger og jordiske tro, er vores rejse Hjem rejsen til os Selv, til sandheden om os, at vi alle til stadighed er som Gud skabte os – evig og uforanderlig Kærlighed.

(27) Lærer du ikke at fortidens smerte er en illusion, vil du vælge en fremtid af illusioner og gå glip af de mange muligheder for forløsning som du kan finde i nuet. [T-13.IV]

KAPITEL 13

13. AT VANDRE I FRED I EN UFREDELIG VERDEN

13.1 En vanskelig start

For længe siden – omkring 1980 – da jeg, efter mange år som militant ateist, begyndte min spirituelle rejse, tog det mig lang tid at finde hoved og hale i noget som helst.

Min rejse begyndte for alvor efter jeg ”ud af det blå” fik en religiøs åbenbaring som omtalt i [kapitel 5](#).

Denne oplevelse ændrede mit liv totalt. Det var en så ubeskrivelig ”himmelsk” indsigt, at jeg på stedet besluttede mig for ikke at gøre andet resten af mit liv end finde ud af hvad det fak-

tisk var jeg havde oplevet og dernæst fortælle det til alle andre som gad høre.

13.2 Langt fra en enkel opgave

Alle jeg troede burde vide – lærde repræsentanter fra adskillige officielle og uofficielle trosretninger, fra foredrag, møder og seancer, mængder af bøger af lærde og mystikere af varierende retninger og tider, kort sagt intet jeg kom over, tændte den gnist i mig der fik mig til at udbryde ”heureka”.

Præster og troende kristne mente endog jeg var blevet gal for hvordan kunne nogle tro på en sådan ”personlig” oplevelse.

Det var jo bare en drøm.

Lidet vidste de, at de drømte og jeg for første gang i mit liv var vågnet fra drømmen.

Vel, mit ”heureka” indtraf en dag. Vejen dertil er hvad jeg ønsker at berette om i det håb, at kunne gøre turen lidt lettere for dig som måske nu står foran at skulle bestige et kæmpebjerg af uvisheder og tænker ”du godeste – hvordan?”

13.3 Forskellige valg og kringlede veje

Vores spirituelle rejser er forskellige men alle er vi i gang med en rejse der begyndte for så længe siden, at hverken begyndelsen, vejen vi går eller slutningen længere erindres.

På vores vej til dette nu glemte mål, skal vi igennem forskellige oplevelser, gå ad forkerte stier, finde tilbage til den rette vej, gøre fejl, misforstå og mistolke det indlysende. Men uanset tro og ikke-tro, uanset hvad du gør nu og hvad du nu tror, har vi alle det samme fælles mål: at komme Hjem – at blive genfore-

net med alle Guds Sønner og i sidste ende med Gud Selv, vore skaber og ophav.

Ingen kan gå vejen for dig og ingen kan beslutte dagen når du står ved dit livs korsvej hvor det går op for dig, at du er langt, langt mere end din krop, at der måske er noget du helt har misforstået, noget du ikke helt har fattet, og du begynder din søgen efter din vej.

13.4 Misvisende overskrift

”At vandre i fred i en ufredelig verden” er hvad Jesus af Nazaret gjorde for et par tusinde år siden og hvad han satte sit liv ind på at vi alle skulle lære.

Lad mig straks slå fast: Indre fred opnås **ikke** ved det som mange har gjort til deres umulige livsopgave: At ændre hele verden - eller det lidt mindre ambitiøse mål, at ændre deres partner.

Fred opnås gennem **din** tilgivelse af **din** forkerte opfattelse af det **du** tror **du** ser ”ude i verden”.

Bemærk at ”verden” skal forstås i den videst mulige betydning - altså alt i denne verden hvorpå vi mennesker projicerer vores egen skyld: Det vil sige alt fra Gud til fysiske ting, dyr, planter, partnere, mennesker inkl. politikere og ikke mindst os selv, vores krop, vores meninger og holdninger, vores stand, vores kundskaber, uddannelse osv. osv.

Når vi gør dette, tager vi - som jeg tidligere har omtalt - vores styrke/vores kraft tilbage hvor den hører hjemme – ikke ude i verden – men hos os selv. Kun således er vi i stand til at ændre noget som helst.

Og forresten: Hvad det så end er vi mener at se der ude i verden, kan det per definition ikke kan være sandt eller virkeligt, for var det sandt eller virkeligt, ville vi alle ”se” det samme og fortolke det på samme vis.

Undertitlen jeg har valgt til denne bog - ”At vandre i fred i en ufredelig verden” - burde derfor rettelig hedde noget i retning af: ”Hvordan du omgør din frygt og ser verden gennem kærlighedens briller”.

13.5 Spildte kræfter

Hvis dit formål er at opnå indre fred er det totalt nyttesløst og spildte kræfter, at forsøge at ændre hele verden. Ja, ikke engang om det med årelange forsøg og stor ihærdighed lykkes dig, at ændre din partner, vil du opnå fred.

Din indre fred opnås udelukkende ved, at du ændrer din personlige opfattelse af din partner/af verden.

Partneren er i parentes bemærket en glimrende ”målskive” hvis du beslutter dig for lære sand tilgivelse og opnå indre fred.

Grunden er, at vores partner formentlig er den person som trigger os mest og således giver os allerflest muligheder for at praktisere sand tilgivelse og dermed ændre vores opfattelse fra frygt til kærlighed, jf. kapitel 11.

Er dette din beslutning, indgår du hvad Kurset kaldet et ”helligt forhold” til din partner som desuden ikke behøver vide noget om dit mål og dit forehavende.

(28) Men alle som mødes, vil en skønne dag mødes igen, thi det er alle forholds skæbne at blive hellige. Gud tager ikke fejl af Sin Søn.

[M-3,4: 6-7]

Et såkaldt helligt forhold er altså de forhold til andre mennesker (f.eks. en partner) hvori vi har truffet beslutningen om at lære og praktisere sand tilgivelse.

Modsætningen til hellige forhold kalder Kurset naturligvis ”uhellige forhold”. I disse - som er den gængse ”standard” – bruger vi et andet menneske til at dække over vores skyld. Han/hun bliver betondækslet som skal holde al vores egen skyld borte fra vores bevidsthed. At det er således ses enkelt, når den elskede ikke ringer fem gange om dagen for at fortælle hvor meget han/hun elsker ham/hende, men kun én gang. Du har sikkert været i en sammenlignelig situation og kender til den usikkerhed som straks indfinder sig: ”Hvad har jeg gjort galt” - ”Elsker han/hun mig ikke mere” osv. osv. At bruge et andet menneske hører desuden til blandt de handlinger som giver os allermest skyld.

13.6 Måske har også du undret dig

Nogle har undret sig over hvorfor et højspirituel værk som A Course in Miracles taler så meget om egoet og om synd og skyld. Ville det ikke være meget bedre at koncentrere sig om

kærlighed, glemme alt om synder og deslige ubehageligheder? Og hvad med nogle bekræftelser så vi kan føle os lidt godt tilpas igen?

Om sidstnævnte ”bekræftelser” vil jeg ikke sige andet end: At lyve for sig selv fjerner ikke skylden over ikke at elske sig selv. Løgne gør det direkte modsatte – de giver os mere skyld og gør os mere u-elskelige i vore egen øjne.

Einstein siges at have defineret vanvid som det at gøre det samme om og om igen og forvente forskellige resultater – en ”munter” definition som stemmer godt overens med den mere officielle i fodnoten nedenfor¹.

Ifølge disse definitioner er det enkelt at konstatere, at vores politikere er vanvittige. At vi ikke prompte afskediger - eller i det mindste ikke vælger - vanvittige personer til at lede os, skyldes nok at vi alle er vanvittige.

(29) *Opfatter du bare én enkelt del af egoets tanke-system som fuldstændigt vanvittigt, fuldstændigt selvbedragerisk, fuldstændigt uønsket, har du bedømt det hele korrekt. [T-7.VII.]*

(30) *Egoet er vanvittigt. [W-pII.12.]*

Som du ser af ovenstående to citater fra Kurset tyder en hel del på, at der er noget fundamentalt galt med os, at vi faktisk er vanvittige – eller rettere, at vi har tilladt et vanvittigt ego at

1 *Vanvid (insanity) defineres i flg. Cambridge Dictionary som at være alvorligt mentalt syg eller at udføre handlinger der er så stupide at de højst sandsynligt vil medføre ekstremt dårlige resultater.*
<https://dictionary.cambridge.org/us/dictionary/english/insanity>

skalte og valte med os så vi af frygt har lukket alle vore sanser så hermetisk, at vi intet forstår, intet kan se, intet kan høre.

Vi almindelige mennesker tror fuld og fast på, at vi kan slippe af med vores følelser af skyld ved at give den til andre, til noget andet. Vi gør det samme igen og igen og tror hver eneste gang at resultatet bliver noget andet, at vi virkelig kan lykkes med at tørre vores skyld af på alle andre, på alt andet.

Dette til trods for at vi med en smule selvindsigt burde forstå, eller i det mindste få en mistanke om, at det ikke virker, at det aldrig har virket og derfor aldrig vil virke. Vi gør det samme igen og igen hele livet igennem og med samme resultat: Vores egen følelse af skyld vokser og vokser.

Ikke mange synes at lære, at vi aldrig finder fred ved at beskylde verden for at være årsagen til vores angst, raseri, depressioner og hvad som helst andet vi trækkes med og som gør os syge. Ikke mange - men du som læser dette er måske en blandt de få som indser, at egoets ”tilbud om frelse” ikke virker men kun gør alting værre og fastholder os i vores selvgjorte fængsel af synd, skyld og frygt?

13.7 Alle vore problemer har ét og samme udspring: Forkert opfattelse

Hvis ikke vi opdager hvem der er herre over os, hvem der farver og fortolker alle vore sanseindtryk, hvem der ser alt som syndefuldt og driver os til at opleve en frygtfyldt verden, kan vi ikke ændre vores liv til noget bedre.

Selv på en øde ø vil frygten følge os for hvem ved hvornår russerne/amerikanerne påbegynder den altudslettende nukleare krig? I morgen måske – eller, eller, er den allerede begyndt?

Som jeg har beskrevet på disse få sider er der en vej ud af vores dilemma, en vej ud af frygt, nemlig kærlighedens vej: Sand tilgivelse.

Kurset er den fuldkomne lærebog for alle som har ønsket om at kunne se sig selv og verden uden frygt, de som ønsker at opfatte alt som kærlighed eller en bøn om kærlighed, se den virkelige verden, som Kurset kalder vores jordiske verden, når vi har trukket alle vores projektioner tilbage og tilgivet sandt.

13.8 Verden vi ser

Måske er det kommet som en overraskelse for dig, at den verden du ser er din personlige opfattelse/fortolkning af de syn og begivenheder som dine sanser bringer dig. Med meget stor sandsynlighed findes der derfor næppe to mennesker der ser den samme "verden".

Afhængig af vores opdragelse, opvækst, prægninger, propaganda-mængden, lærdom, tid, sted, indlærte skikke, vaner og mængder af andre "forsvars-filtre", vi har indbygget i vores ego-sind, "ser" vi alle noget forskelligt.

Dette er et faktum som burde ledes os til den konklusion, at "verden" faktisk ikke eksisterer - og under ingen omstændigheder eksisterer den - sådan som vi ser den.

Sagt med andre ord: Verden vi ser er en illusion.

Ønsker vi at se vores partner og verden ”sandt” i modsætning til den illusion vi nu ser, er der en vej; Sand tilgivelse.

At lære sand tilgivelse kræver din beslutning, noget (men ikke meget) af din tid og din tålmodighed.

Hvem skulle tro, at nogle faktisk vælger en verden i frygt når Kristus’ kærlige verden blot er lidt øvelse borte?

13.9 Skeptisk?

Jeg forstår hvis du er skeptisk overfor om en så enkel ting som sand tilgivelse skulle kunne gøre nogen forandring i dit liv.

Tænker du sådan, er det dit ego som taler, for egoer finder kun det rigtigt som er indviklet og helst umuligt, og kun det har værdi som koster kassen – Gucci fashion for eksempel til forskel fra de der billige kinesiske plagiater (som ingen for øvrigt kan afsløre med mindre de har et laboratorium til rådighed).

Sand tilgivelse er enkelt for vi skal ikke selv forandre eller gøre noget som helst - bort set fra at træffe en betingelsesløs beslutning.

Vel, du kan selvfølgelig sige, at det at træffe en ”betingelsesløs” beslutning, er at gøre noget. Men vores bidrag er kun dette og forsøger du at gøre mere end det, vil tilgivelsen ikke lykkes af den simple grund at Helligånden/Kristus ikke kan gøre noget imod din vilje.

Med betingelsesløs mener jeg uden forbehold, altså uden bagtanker, uden en ”hemmelig agenda” som for eksempel, at resultatet skal blive noget du finder ønskværdigt eller det bedste.

Vidste du allerede hvad der er bedst for dig, ville du ikke være i en situation hvor du føler du har brug for at tilgive.

Du skal bogstaveligt komme som et tomt blad, uden egne ønsker om et specielt udfald eller resultat. Gør du det, har du allerede tabt, din tilgivelse vil med garanti mislykkes. Gør du den fejl igen og igen vil du på et eller andet tidspunkt overbevise dig selv om at Gud, Kristus, sand tilgivelse er svindel og fatter ikke, at du har svindlet dig selv.

Endnu til denne dag er det ikke lykkedes mig at forstå, at nogen kan afvise et løsningsforslag af tilsyneladende uløselige problemer fordi de synes løsningsforslaget er alt for enkelt. I mine øjne er det arrogance grænsende til uforstand, at dømme noget de ikke kender til som virkningsløst. Og når de nu synes det er så enkelt hvorfor så ikke prøve, det koster jo ikke andet end lidt tid?

Du kan ikke forestille dig hvad tilgivelse gør, hvordan tilgivelse radikalt og totalt ændrer dit liv, din holdning til dig selv, til verden omkring dig, før end du med succes har tilgivet sandt. Jeg kan naturligvis kun fortælle dig dette fordi jeg har gået et lille skridt foran dig og selv har gjort hvad jeg advokater for.

13.10 Min vej til sand tilgivelse

Fra jeg var ca. syv år gammel og indtil jeg blev 44-45 år, foragtede og hadede jeg min mor ud over alle utænkelige grænser. Jeg vil ikke besvære dig med årsagen hertil men blot fortælle, at dette had, begyndte med hvad jeg følte som et utilgiveligt

svigt som langsomt og ubemærket udviklede sig til afvisning og endte med had og foragt.

Med tiden lykkedes det mig at fortrænge hele dette sammen-surium i rimeligt omfang, men som jeg senere fandt ud af, forsvinder det vi fortrænger ikke. Derimod styre det os ubemærket fra sit skjul.

Og det styrede mit liv.

Da jeg læste om sand tilgivelse gik det op for mig i hvor høj grad dette had havde præget mit liv, min holdning til kvinder i almindelighed, min frygt for afvisning og nederlag, min klyngen sig til mine "sandheder", mine 12-14 timers udmarvende arbejdsdage, min afvisning af hjælp, min frygt for at blive afhængig af nogen eller af noget, kort sagt hele mit liv, mine tanker og holdninger, alt var overmalet af dette had som jeg krampagtigt havde forsøgt at fortrænge i tæt ved 40 år.

Og selvfølgelig havde jeg kun foragt for psykologi og terapi som jeg opfattede som de svages nymodens redningsplanke nu når kirkerne for længst var tømt for enhver med en smule sund fornuft.

Ikke desto mindre gik det på et tidspunkt op for mig, at der var "et eller andet inde i mig", noget ukendt, som styrede alle mine tanker og handlinger. Det kom som et chok for mig, at jeg blev kørt rundt ved næsen af noget ukendt og jeg besluttede, at det måtte ændres ligegyldigt hvad det kostede mig.

Mange forgæves tilgivelses-forsøg med samme pauvre resultat fulgte. Ingenting hændte. Måned efter måned, ja vel et helt år, uden en mærkbar forandring. Men min "forsøgsperiode" var

imidlertid ikke spildt for jeg oplevede i stadig højre grad hvordan dette mit fortrængte had ødelagde mit liv og jeg indså, gysende, at det eneste og egentlige offer for mit had var mig selv.

En aften liggende i min seng forsøgte jeg endnu en gang. Jeg genoplevede samværet med min mor. Mærkede mine følelser. Løb ikke fra dem. Så på billederne i mit sind og lod dem komme og gå uden indblanding. Betragtede blot og mærkede hvad det gjorde ved mig. Satte frygten til side for en stund og slap alle mine ønsker om hvad jeg ville og ikke ville og overgav mig betingelsesløst, tillod Helligånden/Kristus at ændre mit sind som De – ikke jeg - fandt bedst for mig.

En ny verden åbnede sig umiddelbart. Som i et eventyr skete underet - eller miraklet som Kurset kalder det – og som ved et trylleslag blev mit liv og min opfattelse forandret for altid. Jeg så min mor i et helt ny og anderledes lys. Alt jeg havde opfattet som svigt og angreb imod mig forvandlede til forståelse og at hun aldrig havde gjort noget som ikke var til mit bedste. Jeg forstod, at alt hvad hun havde sagt var for at hjælpe og støtte mig. Så at hun aldrig havde gjort noget for egen vinding. Mærkede hendes kærlighed til mig og jeg faldt på knæ og bad om hendes tilgivelse for at have mistolket hende og helt uden grund have hadet og foragtet hende. Også det forstod hun og hun takkede mig.

Vores ”mellemværende” var afsluttet. Vores mange liv i mange forskellige forklædninger var endelig kommet til vejs ende.

I dag 40 år senere er billedet af min mor stadig som den dag miraklet skete. Jeg takker hende ofte, for var det ikke for hende, ville jeg ikke sidde her blandt høje træer i min mormors fødeegn og skrive disse ord til dig. Mit liv ville i stedet være forplumret og ødelagt af had.

Som du kan forstå er A Course in Miracles et meget praktisk kursus og uden tvivl det mest anvendelige spirituelle værk du nogen sinde vil komme over.

Ligegyldigt ”problemets” form, omfang og indhold er tilgivelses-proceduren altid den samme som her beskrevet. Når vi tillader Kristus at ændre vores opfattelse fra frygt til kærlighed, er resultatet blivende, og uden vi overhovedet behøver tænke over det. Enhver negativ følelse, enhver hadefuld tanke, enhver frygt og enhver angrebstanke ændres til fred og et kærligt syn på det som inden oprørte og plagede os.

Brug sand tilgivelse i alle situationer i dit liv, til alt fra de store og uoverkommelige til de små og ubetydelige problemer, og du vil vandre i fred i en ”ufredelig” verden.

Frem for alt, bed om hjælp for du kan **ikke** selv, men giv ikke op fordi du synes at mislykkes. En dag sker miraklet også for dig og din verden vil aldrig igen blive den frygtfyldte verden du nu ser.

Det som er ret og sandt er altid enkelt - aldrig indviklet og uopnåeligt som egoets vanvittige påhit.

(31) Når freden endelig når de som kæmper med fristelser og at give efter for synd, når lyset endelig når det kontemplative sind, når målet endelig nås, kommer det altid til alle med blot én lykkelig erkendelse: "Jeg behøver ikke gøre noget." [T-18.VII.]

13.10 De bedste ønsker til dig på din vej Hjem

En bøn til Ham der ved:

*Ven og vejleder, broder og frelser
Tag min hånd og led mig Hjem
Indgyd mig modet
Og let min rejse til mig Selv
Fortæl mig om Kærligheden som venter
Om lyset - det altgennemtrængende -
Om den eneste sandhed, virkeligheden,
Om vore brødre som vil prise min Hjemkomst
Om Guds Kærlighed til os med tro på fortabelse*

*Ét i Gud for altid
Således er det og således vil det ske.*

Erik

APPENDIX

14. Appendix

14.1 Citater fra A Course in Miracles

De i teksten anvendte ACIM-citater gengives efterfølgende i den engelske original version. Så vidt muligt er de listet i den rækkefølge de forekommer i teksten.

For at gøre det lettere at finde citaterne, indledes de med et tal i parentes. Når du i teksten finder dette nummer f.eks. (8) er det et link som henviser til dette Appendix.

I slutningen af citaterne ses en firkant-parenthes. Tal og bogstaver heri henviser til det sted i A Course in Miracles hvorfra citatet er hentet. For eksempel betyder T-2.IV.5:

T = Tekstbog, 2=Kapitel, IV=Afsnit og 5 = sætning.

Foundation for Inner Peace som er udgiver af ACIM stiller gratis en søgetjeneste til rådighed for alle. Du kan søge tekster eller læse hele Kurset her: [https://acim.org/acim/en?](https://acim.org/acim/en?wid=toc&fwv=true)

[wid=toc&fwv=true](https://acim.org/acim/en?wid=toc&fwv=true)

Køber du bogen, anbefaler jeg at du 1. køber den engelske originalversion og 2. desuden sikre dig at det er sidste udgave (edition 3 – tror jeg). Der findes mange piratudgaver og mange mennesker hvis mål kun er at tjene penge.

14.2 Andre citater

Nogle få citater er fra Det Nye Testamente. Disse er hentet fra Bibelselskabets søgetjeneste: <https://www.bibelselskabet.dk/brugbibelen/sog-i-bibelen>

Der henvises også et par steder til Thomas-evangeliet (The Gospel of Thomas). Dette gnostiske skrift kan findes mange steder på internettet bl.a. her i engelsk oversættelse: <https://www.gospels.net/thomas/>

Det første udsagn i Thomas-evangeliet er fra manden som havde opnået gnosis og nu gjorde sit yderste for at give os den sande lærdom. Jesus sagde: *"Den som afdækker betydningen af disse udsagn vil ikke smage døden."*

Så vidt jeg ved findes Thomas-evangeliet ikke på dansk.

I min søgen på nettet efter Thomas-evangeliet fandt jeg til min store overraskelse, at Maria-evangeliet er oversat til dansk af [Marianne Aagaard Skovmand](#).

Jeg har aldrig læst det, men det er efter sigende et strålende stykke arbejde Marianne Aagaard har gjort som naturligvis giver et helt nyt syn på Jesus og hans disciple.

14.3 ACIM-citater

(0) *What you think you are is a belief to be undone. But what you really are must be revealed to you. The belief you are a body calls for correction, being a mistake. The truth of what you are calls on the strength in you to bring to your awareness what the mistake conceals. [L91 – 6]*

(1) *You will undertake a journey because you are not at home in this world. And you will search for your home whether you realize where it is or not. If you believe it is outside you the search will be futile, for you will be seeking it where it is not. You do not remember how to look within for you do not believe your home is there. Yet the Holy Spirit remembers it for you, and He will guide you to your home because that is His mission. As He fulfills His mission He will teach you yours, for your mission is the same as His. By guiding your brothers home you are but following Him. [T-12.IV.5.]*

(2) *Revelation is literally unspeakable because it is an experience of unspeakable love. [T-1.II.2]*

(3) *This is a course in miracles. It is a required course. Only the time you take it is voluntary. Free will does not mean that you can establish the curriculum. It means only that you can elect what you want to take at a given time. The course does not aim at teaching the meaning of love, for that is beyond what can be taught. It does aim, however, at removing the blocks to the awareness of love's presence, which is your natural inheritance. The opposite of love is fear, but what is all-encompassing can have no opposite.*

This course can therefore be summed up very simply in this way:

Nothing real can be threatened.

Nothing unreal exists.

Herein lies the peace of God. [T - INTRO]

(4) *All terms are potentially controversial, and those who seek controversy will find it. ²Yet those who seek clarification will find it as well. ³They must, however, be willing to overlook controversy, recognizing that it is a defense against truth in the form of a delaying maneuver. ⁴Theological considerations as such are necessarily controversial, since they depend on belief and can therefore be accepted or rejected. ⁵A universal theology is impossible, but a universal experience is not only possible but necessary. ⁶It is this experience toward which the course is directed. ⁷Here alone consistency becomes possible because here alone uncertainty ends.* [C-in.2]

(5) *You have projected guilt blindly and indiscriminately, but you have not uncovered its source. For the ego does want to kill you, and if you identify with it you must believe its goal is yours.* [T-13.II.]

(6) *Revelation is intensely personal and cannot be meaningfully translated. That is why any attempt to describe it in words is impossible.* [T-1.II.2]

(7) *Sin is the proclamation that attack is real and guilt is justified. It assumes the Son of God is guilty, and has thus succeeded in losing his innocence and making himself what God created not. Thus is creation seen as not eternal, and the Will of God open to opposition and defeat. Sin is the grand illusion underlying all the ego's grandiosity.* [T-19.II]

(8) *Make way for peace, and it will come. For understanding is in you, and from it peace must come.* [T-14.XI.]

(9) *You always choose between your weakness and the strength of Christ in you. And what you choose is what you think is real. Simply by never using weakness to direct your actions, you have given it no power. And the light of Christ in you is given charge of everything you do. For you have brought your weakness unto Him, and He has given you His strength instead. [T-31.VIII]*

(10) *Sin is the fixed belief perception cannot change. What has been damned is damned and damned forever, being forever unforgivable. [T-14.XI.]*

(11) *The “laws” of chaos can be brought to light, though never understood. Chaotic laws are hardly meaningful, and therefore out of reason’s sphere. [T-23.II.1.]*

(12) *The first chaotic law is that the truth is different for everyone. Like all these principles, this one maintains that each is separate and has a different set of thoughts that set him off from others. This principle evolves from the belief there is a hierarchy of illusions; some are more valuable and therefore true. Each one establishes this for himself, and makes it true by his attack on what another values. And this is justified because the values differ, and those who hold them seem to be unlike, and therefore enemies. [T-23.II.2.]*

(13) *Attack in any form is equally destructive. Its purpose does not change. Its sole intent is murder, and what form of murder serves to cover the massive guilt and frantic fear of punishment the murderer must feel? ... If the intent is death, what matter the form it takes? [T-23.II.3.]*

(14) *Remember only this; you need not believe the ideas, you need not accept them, and you need not even welcome them. Some of them you may actively resist. None of this will matter, or decrease their ef-*

ficacy. But do not allow yourself to make exceptions in applying the ideas the workbook contains, and whatever your reactions to the ideas may be, use them. Nothing more than that is required. [W-in.9.]

*(15) Seek not outside yourself. For it will fail, and you will weep each time an idol falls. Heaven cannot be found where it is not, and there can be no peace excepting there. Each idol that you worship when God calls will never answer in His place. There is no other answer you can substitute, and find the happiness His answer brings. Seek not outside yourself. For all your pain comes simply from a futile search for what you want, insisting where it must be found. What if it is not there? **Do you prefer that you be right or happy?** [T-29.VII]*

(16) If the purpose of this course is to help you remember what you are, and if you believe that what you are is fearful, then it must follow that you will not learn this course. ⁵Yet the reason for the course is that you do not know what you are. [T-9.I.2]

(17) Projection makes perception. As a man thinketh, so does he perceive. ⁷Therefore, seek not to change the world, but choose to change your mind about the world. ⁸Perception is a result and not a cause. [T-21.in.1]

(18) Your right mind sees only brothers, because it sees only in its own light. [T-7.III.]

(19) When the light comes and you have said, "God's Will is mine," you will see such beauty that you will know it is not of you. The bleak little world will vanish into nothingness, and your heart will be so filled with joy that it will leap into Heaven, and into the Presence of God. [T-11.III]

(20) *Yet He has created the Holy Spirit as the Mediator between perception and knowledge. ⁴Without this link with God, perception would have replaced knowledge forever in your mind. ⁵With this link with God, perception will become so changed and purified that it will lead to knowledge. [W43-1]*

(21) *A teacher of God is anyone who chooses to be one. His qualifications consist solely in this; somehow, somewhere he has made a deliberate choice in which he did not see his interests as apart from someone else's. Once he has done that, his road is established and his direction is sure. A light has entered the darkness. It may be a single light, but that is enough. He has entered an agreement with God even if he does not yet believe in Him. He has become a bringer of salvation. He has become a teacher of God. [M-1.1]*

(22) *They come from all over the world. They come from all religions and from no religion. They are the ones who have answered. The Call is universal. It goes on all the time everywhere. It calls for teachers to speak for It and redeem the world. Many hear It, but few will answer. [M-1.2]*

(23) *Here is the answer to your search for peace. Here is the key to meaning in a world that seems to make no sense. Here is the way to safety in apparent dangers that appear to threaten you at every turn, and bring uncertainty to all your hopes of ever finding quietness and peace. Here are all questions answered; here the end of all uncertainty ensured at last. [L-121.1]*

(24) *The degree of the emotion you experience does not matter. ⁵You will become increasingly aware that a slight twinge of annoyance is nothing but a veil drawn over intense fury. [L-21.2]*

(25) *It is your forgiveness that will bring the world of darkness to the light. ²It is your forgiveness that lets you recognize the light in which you see. ³Forgiveness is the demonstration that you are the light of*

the world. ⁴Through your forgiveness does the truth about yourself return to your memory. ⁵Therefore, in your forgiveness lies your salvation. [W-62.1]

(26) The way is not hard, but it is very different. Yours is the way of pain, of which God knows nothing. That way is hard indeed, and very lonely. Fear and grief are your guests, and they go with you and abide with you on the way. But the dark journey is not the way of God's Son. Walk in light and do not see the dark companions, for they are not fit companions for the Son of God, who was created of light and in light. The Great Light always surrounds you and shines out from you. [T-11.III]

(27) Unless you learn that past pain is an illusion, you are choosing a future of illusions and losing the many opportunities you could find for release in the present. [T-13.IV]

(28) Yet all who meet will someday meet again, for it is the destiny of all relationships to become holy. God is not mistaken in His Son. [M-3,4:6-7]

(29) Perceive any part of the ego's thought system as wholly insane, wholly delusional and wholly undesirable, and you have correctly evaluated all of it. [T-7.VII]

(30) The ego is insane. [W-pII.12.]

*(31) When peace comes at last to those who wrestle with temptation and fight against the giving in to sin; when the light comes at last into the mind given to contemplation; or when the goal is finally achieved by anyone, it always comes with just one happy realization; **"I need do nothing."** [T-18.VII]*

Hvordan skulle jeg kunne indse hvad der er til mit eget bedste
når jeg ikke aner hvem jeg selv er?

ACIM, W-55.4:2

09788797211113